

7/11

**září - september
2011**

ročník 81

Rozsévač Rozsievac̄

Časopis Bratrské jednoty baptistů

Časopis Bratskej jednoty baptistov

Moji nejmilejší,
očistme se od každé poskvrny
těla i ducha
a přivedme k cíli
své posvěcení
v bázni Boží.

2K 7,1

**Božie ruky
na východe Afriky**

**Téma čísla
Cílevědomý křeštan**

Zborový deň

Milan Hrivnák

Zbor Revúcka Lehota už po niekoľko rokov organizuje v poslednú nedelu v júni (t.j. pred letnými detskými a mládežníckymi tábormi v prírode) zborový deň na zborovej chalupe na Muránskej Zdychave. Takéto zhromaždenie bratov a sestier je zároveň previerkou pripravenosti rekreačného zariadenia na letné zataženie.

Tak to bolo i tohto roku 26. júna 2011.

Zišlo sa nás okolo 120, z toho mnohí priatelia zboru.

Duchovné vedenie a réžiu zborového dňa sme zverili našej mládeži.

Až sme žasli, ako nám Pán žehnal. Krásny bábkarsky program mladých z popradského zboru, živé, požehnané piesne, svedectvá a modlitby mladých, ale aj všetkých generácií v zbere nás viedli v duchovnej časti.

Potom perfektný guláš, množstvo záuskov, až z toho prechádzal zrak, volejbalové odpoludnie, a to všetko za počasia, ktoré bolo proste nádherné.

Mimochodom, mladí sa rozhodli, že nepostavia veľký stan, lebo veria, že Pán dá aj pekné počasie, lebo sa zaň modlili napriek nepriaznivej predpovedi.

Chalupa je pritom v horách, kde často prší.

Predsa však niečo chýbalo, ale nad to sme sa radostne povzniesli.

Ešte poslednú nedelu nám chýbal nový brat kazateľ Timotej Hanes.

Aj keď mu to bolo lúto, nemohol sa slávnosti zúčastniť, lebo mal iné povinnosti.

Veríme, že nielen počas celého tohto dňa bol nás Pán oslávený, ale bude oslávený aj pod vedením tohto nášho vymodeného kazateľa.

Obsah

/2	Zborový deň (M. Hrvnák)
/3	Cílevědomý křestan (P. Coufal)
/4	Směřují k cíli (M. Horáčková)
/5	Štěstí a bible (přel. E. T.)
/6	Poslední Boží výzva k věřícím (J. Dvořák)
/7	Ty chvíle (P. Mečkovský)
/8	Božie ruky na východe Afriky (P. Kremský)
/10	Jako v bavlnce (M. Křivánková)
/11	Len čakaj, stříš sa... báseň (M. Szepová)
/12	Oslavy 20. výročí školy Dorkas (P. Coufal)
/13	Výročí br. kaz. R. Nováka (D. Hýsek)
/14	Pietní akt na Vinohradském hřbitově
/15	110. výročí narození br. kaz. V. Tomeše (J. Titěra)
/16	Esoterický festival a misie (L. Hallerová)
/17	Kartářka (L. Hallerová)
/18	Slávnost inštalácie kazateľa zboru (E. Ďurejová)
/19	Misijní konference BJB v ČR (P. Novosad)
/20	John Stott zemřel (přel. K. Máziková)
	Neviditelná válka (přel. K. Máziková)
	Inzercia - Studujte na COŠ Dorkas
	Nabídka odboru Diakonie pro sbory BJB v ČR
	Rekvalifikační kurz
	Inzerce - Kurz o poradenství v krizových situacích
	Pozvánka do Račkovej doliny
	Podpora misionáře v Indii (P. Coufal)
	Z redakcie (S. Kráľ)
	Mestský tábor v Jelšave (M. Hrvnák)
	Cesty – báseň (Z. Řeháčková)

Časopis
Bratrské jednoty
baptistů v ČR
a Bratskej jednoty
baptistov v SR

Šéfredaktor Stanislav Kráľ.
Zástupca šéfredaktora Jan Titěra.

Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová,
M. Horáčková, K. Kvačková, V. Pospíšil,
E. Pribulová, E. Titěra.

Grafická konceptia časopisu
a prílohy ZRNIKO: Anton Vrana.

Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová,
M. Horáčková, L. Miklošová a M. Matoušková.

Redakcia a administrácia:

Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súlovská 2,
821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45.
E-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádza desaťkrát do roka.

Cena výtlačku 1,35 Euro, predplatné na rok
13,50 Euro + poštovné pre domáčich (CR a SR)
jednotlivých odberateľov 6 Euro na rok.

Poštovné pre zahraničie 27 Euro na rok.

Bankové spojenie:

ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800,
var. symbol 911 840.

SR: SLSP Bratislava, číslo účtu 11489120/0900,
var. symbol 888.

Platby zo zahraničia:

Názov účtu: Rozsievac - časopis Brat.jed.baptistov
Súlovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika
číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900
S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC
REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU

Objednávky:

CR: BJB, Výkonný výbor v ČR,
Na Topolce 14, 140 00 Praha 4

SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR,
Súlovská 2, 821 05 Bratislava

Uzávierka obsahu čísla 7/2011: 16. 8. 2011

Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava

ISSN 02316919 – MK SR 699/92

Cílevědomý křestan

Podobně jako na začátku nového roku i na začátku roku školního si lidé dávají nejrůznější předsevzetí. Zvláště ti, pro které je září mezníkem v práci nebo studiu.

Myslím, že i ve sborovém životě hraje školní rok velkou roli. Mnohde jsou prázdniny okurkovou sezónou sborových akcí, účast na bohoslužbách velmi poklesne, a se zapojením lidí do různých služeb je problém, protože je doba dovolených. Jinde je naopak o prázdninách živějí než v jiných měsících, protože sbor soustředí velké úsilí do misie nebo budování vnitřních vztahů právě na společných dovolených, táborech nebo kempech.

Z biblického pohledu je důležité pilně pracovat i dobře odpočívat. Kristus byl velmi cílevědomý v plánování své tří a půlleté služby. Měl chvíle velmi intenzivního vyučování a uzdravování, ale stejně tak dbal na svůj odpočinek. Chodil do ústraní a tam se modlil. Ve své službě zohledňoval židovské svátky. V jeho vyučování se odrážela také roční období nebo doba sklizně (Jan 4,35).

Když přemýšlím nad cílevědomostí křesťana, nemohu si nevzpomenout na svého dědečka, bratra kazatele Aloise Erlicha. Byl to hluboce věřící Boží muž, legionář, který měl díky své těžké životní cestě ohromnou disciplínu. Jeho mottem bylo: „*Znovuzrozený člověk má mít svůj životní plán - a podle něho věrně pracovat!*“ V dědečkových pamětech jsem našel program jeho dne z doby, kdy sloužil jako misionář v Bělehradě. Vím, že to nebyla jen zbožná přání na začátku jeho duchovní služby, ale že šlo o celoživotní postoj. Byl úžasně cílevědomý. Cituji:
1) Časně ráno vstaň; především se modli u víře v zaslíbení Boží. 2) Práci svou počni včas a rozmlouvou s Bohem, práci soustředěně konej a vytrvej a možno-li dokončí úkol! 3) Denně nejen čti, ale studuj Písmo svaté. ... Sepsal celkem čtrnáct bodů, které považoval za důležité pro svou práci. Kromě svědomité přípravy na kázání a pastoraci body zahrnují i šíření Bible a dobré náboženské literatury, sbírání hlubokých myšlenek, nebo učení se jazyků. Na posledním místě uvedl: „**Vykupuj čas.**“

Jistě v našem křesťanském životě nejde o nějaké zákonické dodržování pravidel. Pokud ale žijeme s perspektivou věčnosti, s vědomím pojímivosti života a naléhavosti evangelia, nemůžeme jinak než vykupovat čas. Chceme brát každý den nejen tohoto školního roku za Boží dar. Každé setkání za jedinečné, jako jedinečný je každý, s kým se dnes potkáme.

Zajímá vás, jaký cíl měl můj cílevědomý dědeček? „**Cíl tvého života, nechť je svědec o Pánu Ježíši Kristu, svědec o slova i života ved' duše k Pánu Bohu skrze víru v Krista a k životu věčnému.**“

K tomu ať nám dopomáhá Bůh.

Petr Coufal

Směřují k cíli

Vzáhlaví webových stránek sbooru ve Vysokém Mýtě je kromě jiného uvedeno:

„Na základě učení Bible, ze kterého vychází naše víra, jsme přesvědčeni o tom, že v poznání Ježíše přichází do našeho života milost, odpuštění, naplnění, obnovení a smysl. Proto je naší snahou šířit evangelium, tedy dobrou zprávu o Ježíši Kristu zejména v našem okolí ve Východních Čechách.“

Tato slova ukazují, že máte pro lidi kolem velmi dobrou zprávu o tom, že znáte cestu, která jim přinese všechny ty vytoužené věci, které mnoho lidí hledá - milost, odpuštění, obnovení a smysl toho všeho v životě člověka. Ukazuje na základ v biblickém učení a víře v Ježíše Krista. Zvěstování této pravdy světu však není jednoduché.

Jaký způsob jste zvolili k tomu, abyste se přiblížili k nevěřícím a mohli jim zvěstovat tu dobrou zprávu?

V podstatě jsme nic zvláštního nevymysleli. Jen jsme si řekli, že chceme udělat vše pro to, aby lidé mohli Ježíšovu lásku najít. Jít za hranice některých našich církevních přesvědčení kvůli záchrane dalších lidí není vždy jednoduché. Asi nejdůležitější věcí bylo, že jim prvotně chceme přinášet milost. Často jsem se setkával s tím, že se o milosti mluvilo, ale když nějací lidé do církve přišli, předkládala se jim soustava pravidel, co se smí a nesmí. My jsme si řekli, že se jim svým životem budeme snážit přinášet lásku a naději a pokud se mají obrátit, je to Boží práce. A často jsme to pak od nových lidí slyšeli, že přišli z nějakého důvodu (jako třeba angličtina nebo hry), pak zjistili, že je jim s námi dobře a teprve potom v nich Pán Bůh začínal pracovat často bez našeho přičinění. Samozřejmě, že jsme jim svědčili, ale naše přesvědčení je: Chceme tě milovat, ať věříš či ne. Nemíníme si stavět podmínu, že až uvěříš, teprve potom tě budeme milovat.

Založili jste klub mladých s názvem „Lavina“. Jak probíhají klubové schůzky mladých?

Klub Lavina je v podstatě zkratka slov **láska, víra, naděje**. A podle toho vypadají naše setkání. Máme naše večery různě zaměřené. Setkání zaměřené na „lásku“ jsou večery, kdy třeba ani neděláme nic „duchovního“. Chceme být prostě

s lidmi. Chodíme na bowling, opékáme páry, hrájeme hry, sportujeme,... Často jsou to nejlepší večery na sdílení evangelia, protože během osobních rozhovorů se k tomu dobře vrací. Pak máme diskusní večery zaměřené na „víru“, kde se vyučuje z Bible, modlíme se, rozbebiráme různé otázky okolo křesťanství. A zbytek jsou aktivity o „naději“, kde se snažíme lidem ukázat na Pána Ježíše našimi životy (víkendové pobity, english campy, akční hry,...). Jde o to, aby lidé viděli, že křesťané mohou být i normální, radostní a někdy i trochu blázniví. To hlavní asi je, že nejdůležitější nejsou naše večery, ale celotýdenní vztahy s lidmi. Protože **církev není v pátek večer nebo v neděli ráno, ale kdykoliv, kdekoli, kde se dva nebo tři sejdou**.

Jaké prostory jste k tomu vybrali?

Co se týče místa, měli jsme ve sboru svoji klubovnu, která se nám z Boží milosti stala malou. Proto jsme se přestěhovali do velkého sálu, kde máme nedělní bohoslužby a od letošního podzimu se těšíme na to, že budeme přebývat v nové zrekonstruované klubovně, která pojme třikrát více lidí, než ta původní. Je to úžasné zázemí, ale život církve se odehrává zejména ve školách, v čajovnách, v tělocvičnách, prostě tam, kde se mladí lidé scházejí.

Uvažovali jste o založení nového sboru? Co vás k tomu vedlo?

Nejen, že jsme uvažovali, ale už jsme v tom začali podnikat i konkrétní kroky. Důvodů, které nás k tomu vedly, bylo více.

Jedním z nich bylo Boží volání, pak možnost spolupráce s misionáři, kteří měli stejnou vizi, vědomí, že nové sbory jsou nejrychleji rostoucí sbory a samozřejmě ochota celého sboru do toho investovat. Jednoduše by se dalo říci, že to Pán Bůh připravoval dávno předtím, než jsme se do čehokoliv pustili.

Co bylo na začátku nejtěžší?

Asi to naše české křesťanské přemýšlení, že je nás málo a proto se nemůžeme pustit do zakládání nového sboru. Náš sbor opravdu není moc velký (asi

85 členů), ale kdybychom čekali, až nás bude více nebo budeme mít služebníků na rozdávání, asi bychom se nikdy nedočkali.

Postupně zjišťuji, že Pán Bůh dává vše, co potřebujeme a když někde něco dáme pro Boží dílo, On to vynahradí. Díky Bohu se nemusíme spoléhat na své síly, ale na Boží touhu po záchráně člověka.

Je to tak, že Pán Bůh tak touží po záchráně člověka, že s námi jedná dříve než si to uvědomujeme. Přitahuje nás k sobě, otevírá naše oči, posiluje nás, stará se o nás dokonale, vyměňuje srdce tvrdé za srdce masité.

Vybízí nás ke službě druhým, abychom rozsívali a přinášeli do všech míst tu dobrou zprávu, evangelium, kterému jsme uvěřili. Jak je dobré bydlet v Jeho příbytcích, v Jeho blízkosti!

V Žalmu 103 čteme: „Nenakládá s námi podle našich hříchů, neodplácí nám dle našich nepravostí. Jak vysoko nad zemí je nebe, tak mohutně se klene Jeho milosrdenství nad těmi, kdo se Ho bojí.“ Ať se děje Jeho vůle v našich životech. U Něj jsme v bezpečí.

S bratrem kazatelem BJB Vysoké Mýto Vladimírem Zemanem vedla rozhovor Marie Horáčková

ŠTĚSTÍ A BIBLE

Co činí člověka skutečně štěstným? Touto otázkou se odědávna zabývají vědci na celém světě.

Výsledky jejich bádání uveřejnil nyní Leo Borman v knize „ŠTĚSTÍ“. Redaktor Idey Karsten Huhn srovnával tyto výsledky s Biblí.

V knize jsou nahromaděny poznatky stovky vědců z celého světa. Co mají společného? Jako zástupci tzv. pozitivní psychologie se zaměřují méně na konflikty a poruchy u lidí, naopak vyhledávají to, co činí život hodnotným. Nebo jinak vyjádřeno: jak vzniká radost, důvěra a optimismus? Je až překvapující, jak se výsledky jejich bádání shodují s principy Bible.

ŠTĚSTNÝM ČINÍ: LÁSKA K BLIŽNÍMU

Nejčastější rada, dávaná badatelům, se týká zacházení s bližním. „Nehledejte štěstí sami v sobě, ale ve svých vztazích k druhým“, doporučuje profesor psychologie Ch. Peterson, který je považován za jednoho ze zakladatelů pozitivní psychologie. „Milujte a ctěte lidí, kteří jsou pro vás důležití: rodiče, učitele, členy rodiny, kolegy a přátele.“ Zcela podobně to zní R 12, 10: „Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému.“

V BIBLI JE TATO RADA UVEDENA JIŽ PŘED LETY

Profesor psychologie ze Španělska Zaccagnini ukazuje na souvislost mezi sebeláskou a láskou k bližnímu. „Abyste byli štěstnými, začněte milovat sebe, svůj život. Na druhé straně vám však radím, abyste hledali mimo sebe, protože dnes také víme, že nejlepší cesta k dosažení štěstí spo-

čívá v tom, že se věnujeme lidem kolem sebe. Čtenáři Bible přitom nepochybňně myslí na radu Ježíšova: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ (Mt 22, 39).

ŠTĚSTÍ NESPOČÍVÁ V PENĚZÍCH

Mnozí badatelé rozebírali význam peněz a bohatství. Dělají peníze člověka štěstným? „Cím více jsme materialistickými, tím méně jsme spokojeni se svým životem“, píše

PhDr. Helena Hnilicová z ČR. Na tuto souvislost nás již upozorňuje starozákonní kniha Kazatel 5, 9: „Kdo miluje peníze, peněz se nenasytí, kdo miluje hojnou, nemá nikdy dosti.“ PhDr. Hnilicová dává proto tuto radu: „Zdá se, jakoby k dosažení všeobecného blaha a štěstí bylo bezpodmínečně nutné být spokojenými se současnými životními podmínkami a nezabývat se příliš jejich materiální stránkou.“ Tento pohled najdeme v Novém zákoně: „Naučil jsem se být spokojený s tím, co mám. Dovedu trpět nouzi, dovedu mít hojnost. Ve všem a do všeho jsem zasvěcen: být syt i hladov, mít nadbytek i nedostatek. Všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu“ (Fp 4, 11-13).

PENÍZE VYKAZUJÍ JEN 4% ŠTĚSTÍ

Islandska psycholožka Guðmundsdóttir ukazuje na to, že význam peněz je všeobecně přeceněn. Jde jen o 4%, nikoliv 70%, jak si někteří lidé myslí. Ne peníze, ale partnerství, rodina, přátelé jsou nejlepšími předpoklady štěstí. Právě tak to vidí italský profesor národohospodářství L. Becchetti. Podle něj žijí velkorysí lidé šťastněji, štěstí člověka se zvyšuje tím, že přispívá k blahu druhých. Apoštol Pavel to vyjadřuje takto: „Blaze tomu, kdo dává, ne tomu kdo bere“ (Sk 20,35).

ŠTĚSTÍ LZE KOUPIT, KDYŽ...

Nezvyklou radu dává Ch. Peterson: „Štěstí lze koupit, když své peníze vydáte za druhé.“ Tuto radu najdeme také vícekrát v Bibli např. u Lk 12, 33, kde Ježíš říká: „Prodejte to, co máte a rozdejte to. Opatřete si měšce, které se neropadnou, nevyčerpateLNÝ poklad v nebi, kam se zloděj nedostane a kde mol není.“

NEBEZPEČÍ SROVNÁVÁNÍ

Jedna z nejčastějších rad badatelů štěstí je nesrovnávat se s druhými. Jeden z vědců píše: „Na většinu lidí to má škodlivý účinek, když svůj

hmotný blahobyt srovnávají s druhými. Bible uvádí nebezpečí závisti příkrymi slovy: „Mírné srdce je tělu k životu, kdežto žárlivost je jako kostízér“ (Př 14, 30).

ŠTASTNÝM DĚLÁ VDĚČNOST

Mnozí čtenáři Bible mají problém s Jobem, který ztrácí rodinu, dům, majetek, zdraví a přesto přichází k závěru: „To máme přijímat od Boha jen dobro, kdežto zlé věci přijímat nebudeme?“ (Jb 2,10). Podobně provokující se zdá mnohým výrok z R 8, 28: „Víme, že všecko napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha.“ Prokazovat Bohu vděčnost i v nesnadných situacích se zdá být těžkým. Avšak Slovo Boží jasné říká: „Za všech okolností Bohu děkuje, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši“ (1Te 5,18). Jde jen o zbožný idealismus, vzdálený každé realitě? Zdaleka ne! Moderní výzkum štěstí potvrzuje působivé staré rady. Garcia Vega, který pracuje v centru pro výzkum zdraví v Mexiku, píše: „Berte věci tak, jak přijdou. Abychom byli šťastními, musíme užívat to, co máme. Vždy máte možnost se rozhodnout, jak se postavíte k určité situaci.“

60% VŠECH STAROSTÍ SE NEDĚLЯ NESTANE

Mnohé výpovědi badatelů znějí tak, jako by byly opsány přímo z Bible. Tak píše kanadský badatel vývojové psychologie T. Reker: „Přestaňte si dělat starosti. Šťastní lidé si starosti nedělají – protože starosti představují způsob neradostného myšlení. Poznáte, že 60% všech starostí se nikdy nestane.“ Zcela podobně to zní v kázání na hoře: „Nedělejte si tedy starosti o zítřek; zítřek bude mít své starosti“ (Mt 6, 34).

CO SE MŮŽEME UČIT OD DĚtí

Psycholožka sociologie T. Freire z Portugalska radí dospělým, aby odkoukali štěstí od dětí. „Od dětí se můžeme učit, že otevřenost – pro vědění, nové poznatky, rozdíly, jiné lidi – je jedním z nejdůležitějších zdrojů štěstí. Právě tak to vidí Ježíš dětskou otevřenost a důvěru jako příklad pro dospělé. „Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. Amen, pravím vám, kdo nepřijme království Boží jako dítě, jistě do něho nevejde“ (Lk 18,16-17).

DOBŘA RADA NAKONEC

Na závěr ještě jednu zcela jednoduchou připomíinku mexického badatele Garcia Vegy: „Nezapomeňte být šťastními.“ Je toto také v Bibli? Určitě. Např. „Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám radujte se.“ (Fp 4, 4).

Idea – Karsten Huhn
Přel. E.T.

Poslední Boží výzva k věřícím

Josef Dvořák, kazatel

Zjevení 22, 10-12

**Potom řekl mi: Nezapečeťuj slov
proroctví knihy této; neboť jest
blízko čas. Kdo škodí, škod' ještě;
a kdo smrdí, smrd' ještě; a kdo jest
spravedlivý, ospravedlní se ještě;
a svatý posvět' se ještě. A aj, při-
jdú brzo, a odplata má se mnou,
abych odplatil jednomu každému
podle skutků jeho.**

Na počátku zjevení, kterého se do- stalo miláčku Páně Janovi na ostrově Patmos, byla Janovi zjevena sláva a moc Ježíše Krista. Na konci zjevení byla Janovi zjevena sláva nebeského Jeruzaléma, sláva Božích příbytků, do kterých budou uvedeni ti, kteří smyli roucha svá v krvi Beránkově a jejichž jména jsou napsána v knize života. Mezi počátkem a koncem zjevení Pán ukázal Janovi historii jeho církve, historii vykoupeného Božího lidu a to od jeho počátku až do uvedení v slávu Božích příbytků. Jeden obraz za druhým se střídal před zraky tohoto pokorného služebníka Páně a zjevoval mu sílu i mldoby Božího lidu, jeho věrnost i jeho poklesky, jeho boje, utrpení i slávu. Současně viděl Jan v těchto střídajících se obrazech spravedlivý Boží soud nad těmi, kteří se vzepřeli Bohu, kteří vědomě pohrdli Jeho vykoupením, Jeho odpouštějící láskou a ve svém odboji vůči Bohu setrvali. Vše, co bylo zde Janovi Pánem zjeveno, uvádělo ho v úžas. Když se Pán postavil před jeho zraky, padl k Ježíšovým nohám jako mrtvý. Nebyl v stavu snést slávu a moc, která z Pána Ježíše vyzařovala. Z poselství, které Pán posílá sborům věřícího lidu, viděl Jan, že jak ze života jednotlivce, tak i ze života celku, nezůstává před Pánem nic utajeno. Že nás Pán zná nejen naše skutky, naše myšlení, naše cítění, ale že zná každé, i to nejtajnější, nejskrytéjší hnutí našich srdcí.

„Vím skutky tvé“

Těmito slovy začíná každé poselství jednotlivým sborům. Jan vidí, že před očima našeho Pána, celý náš život, až do toho nejskrytéjšího hnutí naší myсли, je odkrytý a nahý, my že před Ním nic, nic neukryjeme a že také našeho Pána žádnou strojenou zbožností neoklamejme. Jiné můžeme oklamat, můžeme se před nimi stavět za něco, čím ve svém nitru nejsme, ano, i sebe můžeme oklamat. Můžeme si namlouvat se sborem v Laodicii: „Bohatý jsem a zbohatl jsem a nikoho nepotřebuji,“ zatímco Boží úsudek o nás může znít: „A nevíš, že jsi bídny, mizerní, slepý i nahý.“ (Zj. 3, 17).

V dalších obrazech, které Pán stavěl před jeho zraky, Jan vidí, že žádná lidská nepravost nezůstane bez trestu, Bůh že je nanejvýš spravedlivý, i když dopouští, aby zlo vrcholilo, takže Boží lid volá: „Až dokud Pane svatý a pravý, nesoudíš...“

Janovi je v zjevení ukázáno, že svět se soudům Božím nevyhně, že soudy Boží

přijdou a že bude učiněn konec každé nespravedlnosti. Války, prolévání krve, že ustanou a že na vší zemi, po celém světě, bude rozvinuta korouhev lásky a pokoje – korouhev Beránkova.

A na konci zjevení Pán ukázal Janovi slávu nebeského Jeruzaléma, stánek Boží s lidmi. Pán se zde bude procházet uprostřed svého lidu, setře všelikou slzu z jeho očí. Každá rána z boje pozemského života bude zacelena. Bolesti tu nebude, ani únavy, ani bolestného loučení, neb smrti více nebude.

Bůh je jediným zdrojem

Sluncem, na jehož paprscích bude zdraví národů, bude Pán Bůh sám, neb On je jediným zdrojem všeho světla. Naše slunce, které rozděluje čas na dny a noci, tam nebude.

Proto tam také nebude žádné rozdělení času, nebude tam ani neděle, ani sobota, nýbrž bude jen jeden den, jak čteme: „I stane se v ten den, že nebude světla drahého, ani tmy husté. A tak bude den jeden, který jest znám Hospodinu, aniž bude den, ani noc.“ (Za. 14, 6-7). Vše bude v záři světla, vycházejícího z trůnu Božího a Beránkova.

Jan hledí na slávu nového Jeruzaléma a vidí, že brány jsou z perel, ulice z čistého, průhledného zlata. A Janovi je hned jasné, že do nového Jeruzaléma nic nečistého, nic neposkrvňujícího, nevejde. Vidí slávu Božích příbytků, uvědomuje si slova Písma, že před očima svatého a všemohoucího Boha ani ta nebesa nejsou dost čistá: „An při svatých jeho není dokonalosti, a nebesa nejsou čistá před očima jeho“ (Job 1, 15).

Posvěcení

Apoštol Jan si uvědomuje naprostou nutnost posvěceného života při věřícím člověku, a proto činí k věřícímu lidu výzvu: „Kdo jsi spravedlivý, ospravedlní se ještě, a kdo jsi svatý, posvět' se ještě.“ U těchto slov se chci zastavit. O jaké posvěcení se tu jedná? Či nestáčí posvěcení, kdy Pán Ježíš se posvětil za nás? Což není psáno, že krev Jeho očistuje nás od všelikého hříchu? Nevolá Pán Ježíš ve své velekněžské modlitbě: „A já posvěcuji sebe samého za ně, aby i oni posvěcení byli v pravdě?“ (Jan. 17, 19). Což můžeme my, nalomené třtiny, k tak dokonalému posvěcení, jakého se nám dostalo skrze oběť Pána Ježíše na kříži, ještě něco přidat? Je jisté, že oběť Pána Ježíše na kříži je dostačující k našemu vykoupení. A přec i od nás Bůh očekává něco, co zde Pán Ježíš vyjádřil skrze svého služebníka Jana: „Kdo jsi svatý, posvět' se ještě.“

Ale jak? Všichni víme, že po našem obrácení se k Pánu, po našem uvěření, zůstává i v srdci věřícího člověka ještě mnoho, mnoho ze starého člověka. Proto čteme: „Taková tedy majice zaslíbení, nejmilejší, očištějmež se od všeliké poskvrny těla i ducha, konajice posvěcení v bázni Boží.“ (2. Kor. 7, 1). To je něco, co Pán žádá od nás, co musíme vykonat

my: „Kdo jsi svatý, posvět' se ještě.“

Posvěcení jako proměna

I když nás Pán svou krví od všelikého hříchu očistil, od nás se nyní očekává, že se nebudeme do toho starého života vracet, že se od něho oddělíme a v sile a moci Jeho ducha se poneseme k dokonalosti. „Budtež tady dokonalí, jako i Otec váš, který je v nebesích, dokonalý jest,“ jsou slova Pána Ježíše. Pán Ježíš chce mít svoji církev bezúhonnou, proto umíral na kříži, aby ji posvětil, aby ji postavil sobě slavnou, nemající poskvrny, ani vrásky, ale aby byla svatá a bez úhon, jak o tom čteme v ep. Ef. 5, 25-27. A proto život věřícího člověka musí se nést k tomu, aby ze sebe svlékl starého člověka. Chápete již, co znamená: „Svatý, posvět' se ještě?“ Neznamená to, že by naše spasení bylo závislé od naší dokonalosti, ale znamená to ustavičné úsilí být Pánu den ode dne podobnější, den ode dne zbavovat se věcí, které v naší myslí, v našem srdci zůstaly ještě z toho starého života. A k tomuto úsilí potřebujeme nové a nové zmocnění od Pána. „On dává ustálemu sílu, a kdož žádné síly nemá, tomu moci hogně udílí.“

Odplata podle skutků

Zahledme se v tuto chvíli u vře k nebeskému Jeruzalému, mějme před sebou našeho Pána v Jeho moci i slávě tak, jak ho viděl Jan a uvědomme si, že ty Boží příbytky plné Boží slávy Pán připravuje pro nás. A pak budeme i my cítit potřebu toho, co cítíl pokorný služebník Jan při pohledu na slávu nebeského Jeruzaléma. „Kdo jsi svatý, posvět' se ještě.“

A nyní se malíčko ještě zastavme u dalších slov našeho textu: „A aj, přijduť brzo, a odplata má se mnou, abych odplatil jednomu každému podle skutků jeho.“

Odplata podle skutků – jak tomu máme rozumět? Nestojí psáno, že jsme spasení z milosti a ne ze skutků? Nu, odplata podle skutků, o které zde Pán Ježíš mluví, se nevtahuje na otázku spasení. Spasení si nemůžeme získat, zasloužit nějakými skutky. Spasení je dar Boží milosti. Co je to tedy za odplatu, kterou každý obdrží podle skutků? My všichni víme, že i mezi věřícími jsou veliké rozdíly. Nejsou všichni na jedné výši duchovního života.

Různí služebníci

Jsou věřící, kteří když dosáhlí spasení, učinili si toto spasení polštářem, na kterém si klidně hoví. Je nesírá touha po záchráně jiných. Nevidí, že kolem nich hyne v neznámosti Boha a Jeho cest tisíce jiných, které je třeba z duchovního spánku burcovat a upozorňovat je na blížící se Boží soud. Netrapí se nad tím, že v jejich povaze, v jejich jednání, se projevují stále ještě vlastnosti starého člověka a že se jiní na tom urazí. Nejde jím o to,

aby vnikali hlouběji a hlouběji do Božích tajemství a tak získávali vždy hlubší známost Boha a Jeho cest a byli tak schopnější k Boží službě. Jsou spasení – a to jím stačí.

Jiní pochopili, že spasení přijali od Pána jako jim svěřenou hřívnu, se kterou musí těžit. Uvědomují si, jak to dopadlo se služebníkem, který se svoji hřívnu netěžil. Ve svém srdci cítí vůči Pánu velikou vděčnost za dílo vykoupení a proto všechny své síly, všechny své schopnosti, staví do služeb svého Pána. Zříkají se vlastního pohodlí, obětují své vlastní zájmy, rvou se se svými slabostmi, běží o závod, a jejich největší radostí je získávat duše pro Pána. Vědě dobře, že Pán je volá ke spolupráci. Ve slově Božím stále hloubají a mají radost, když mohou objevit skrytu pravdu, odkryt nová tajemství.

Oheň pravdy

I ti první, i ti druzí, mají jeden základ, ale každý z nich staví na tom základě něco jiného. Jedni staví své vlastní zájmy, jiní zříkají se i sama sebe a dávají vše v službu na Božím království. Odplata podle skutků se netýká přímo spasení, ale týká se zvláštní odměny od Pána, která bude taková, jaká byla naše věrnost Jemu. Všimněme si slov Písma v 1. Kor. 3, 11-15: „Nebo základu jiného žádný položit nemůže, mimo ten, který položen jest, jenž jest Ježíš Kristus. Staví-liť pak kdo na ten základ zlato, stříbro, kamení drahé, dříví, seno, strniště, jednoho každého dílo zjeveno bude. Den zajisté to okáže; nebo v ohni zjeví se, a jednoho každého dílo, jaké by bylo, oheň zprubuje, Zůstane-li čí dílo, kteréž na něm stavěl, vezme

odplatu. Pakliže čí dílo shoří, vezme škodu, ale sám spasen bude, a však tak, jako skrze oheň.“

V den druhého příchodu našeho Pána bude v ohni zjeven celý náš duchovní život. Mnohým nezbude z jejich duchovního života nic, příjdou před svého Pána s prázdnou rukou. Budou spaseni jen jako hlaveň vychvácena z ohně.

Jiní budou za svou věrnost Pánu a za jejich službu na vinici Páně odměněni vítěznými korunami. A sem spadají ta slova: „A aj, přijďť brzo, a odplata má se mnou, abych odplatiť jednomu každému podle skutků jeho.“ K této odplatě hleděl apoštol Pavel, když psal Filipenským: „Bratři, já nemám za to, že bych již dosáhl. Ale to jedno činím, na ty věci, které jsou za mnou, zapomínaje, k těm pak, kteréž jsou přede mnou, usilovně chvátaje, k cíli běžím, k odplatě svrchovaného povolání Božího v Kristu Ježíši.“

Bratře, sestro!

Budou i tobě patřit slova našeho Pána: To dobré, služebniče věrný... , nebo ti v tom zkušování Pánem všechno shoří, poněvadž jsi na ten základ, na který tě Bůh postavil, stavěl samé „strniště“? Šlo ti jen o vlastní zájmy, o vlastní chválu, o vlastní prospěch... ?

Jak vážné je to napomenutí: „Kdo jsi svatý, posvěť se ještě.“ Ano, svatost, kterou zde Pán po nás požaduje,

znamená: Větší, vřelejší lásku ku Pánu, větší věrnost v Jeho službě a větší bdělost nad čistotou našich srdcí.

Všichni se zahledme u vře s apoštolem Pavlem na vznešený cíl, k odplatě svrchovaného povolání Božího v Kris- tu Ježíši. Všichni se zahledme na slávu nebeského Jeruzaléma, na slávu nebeských příbytku pro Boží vyvolený lid, a pak poznáme malichernost našeho pachtění se za věcmi časnými a pomíjejícími. A ve světle odplaty svrchovaného povolání Božího v Kristu Ježíši, bude nám i to nej- větší soužení lehoučkým břemenem.

A proto: „Kdo jsi svatý, posvěť se ještě.“

Porozumíme? Poslechneme?

TY CHVÍLE

Petr Mečkovský

Právě jsem se dodíval na film v televizi. Díky Bohu, se šťastným koncem. Takový, který bychom chtěli vidět dál na pokračování. Dvě hodiny napětí, dramatu, bojů i štěstí. Všechno zkonzentrováno do konkrétního času. Ty chvíle štěstí se slzami v očích na konci.

A teď zas běžný, šedivý, bolavý, nudný, únavný život. Dlouze se vlečící. Také trochu šťastný, laskavý, humorý, při chválách ve společenství i nádherný, nicméně život.

Ne film, kde je vše soustředěno do několika desítek minut.

A ještě to tak báječně skončilo...

Náš křesťanský život bývá opakem. Na potvrzení našich bojů si bereme verše z Písma o tom, jak budeme mít soužení, ale Ježíš přemohl svět. Ano, jistě Pane, ale není to nějak zdlouhavé?

Odpust mi, že brblám a skucím jako žalmista, či prorok Jeremiáš ve svém Pláči. Realita života běžného dne se zdá být zdlouhavou

pouští. Vlekoucí se dny, byť s Pís- mem a vědomím Boží přítomnosti...

Přestavuji byt a do toho můj stav- byvedoucí musí na vážnou operaci. Zápasím někdy se svým zdravím, učím se jakousi liturgii a rády, bojuji se svou samotou, bojuji se svými pokušenými, dohaduji se svým kole- gou, škudlím peníze a v dálce vidím velikou díru dluhu, v noci se budím a vzpomínám na svůj dramatický život. Ne, už je vše odpuštěno. Teď jenom občas sklizím co jsem zasel. Šedivé a počmárané graffiti betonových zdí kolem nichž denně procházíme...

A občas mně překvapí záplava Boží lásky... Do toho dlouhé týdny jakési noci duše, jak by řekl Jan z Kříže, měděná obloha nevyslychaných modliteb. Rozcestí. A do toho se mi dostanou do ruky tři knihy o našem srdci od Johna Eldredgeho.

Prý to moje srdce je Pánem připraveno prožívat „Milostný příběh“. A satan svými „šípy“ anebo falešnými příběhy ten milostný Boží příběh ničí...

Ty knihy mne nesmírně oslovily. Falešnost pocitů, že Bůh na nás zanevřel anebo dojem, že si musíme svůj křesťanský život nějak zasloužit, vydobyt množstvím principů...

Ne, asi to není tak jednoduché.

Ty knihy chtejí na konci dnů doplnit křesťanskou mozaiku tím, že Bůh nás především miluje. To přece ale dávno víme! Jenže ty naše falešné kulisy, které jsme si vytvořili, návyky, stereotypy, náboženskost našich rituálů, pouze litera slova, to nás povázalo... A tak televize nám může zprostředkovat dvě hodiny jakéhosi „skutečného“ života? Ne, není to pravda.

Eldredge nám odkryvá Boží srdce a chce nám ukázat, že Bůh vložil právě do našeho srdce nesmírnou touhu po Něm.

Satan ji zakrývá.

Náboženský formalismus ji zakrývá, principy ji zakrývají.

Náš strach a zranění oněmi šípy života nás zastírají. Církevní otec Augustin napsal: „Nepokojné je naše srdce Pane, než v tobě spočine.“

Je to o srdci. Vezměte konkordanci a najdete, kolik veršů hovoří o srdci. „Vždyť z něj pochází život.“

Přečtěte ty knihy o SRDCI. Žádný film, kniha, příběh ani pocit nám nemohou nahradit to, co Pán vložil do našeho srdce, jestliže Mu patříme.

Nemohou nám nahradit to, co Bůh chce, abychom žili.

Božie ruky na východe Afriky

Cieľom aktivít Nadácie Integra nie je rozdávať peniaze, ale pomôcť Etiópcanom postarať sa o seba

Peter Kremský

Ludia postávajú i posedávajú na okraji cesty. Medzi nimi sa motkajú ovečky, kozy a somáre a pobehujú deti. Džíp, rútiaci sa dedinou, trúbi na každého, kto sa hýbe v blízkosti cesty. Nie je to ako na Slovensku výraz arogancie alebo nadradenosť, len praktický príspevok k bezpečnosti všetkých, čo sa okolo cesty pohybujú. Niektorí sú totiž takí zabratí do rozhovoru, že si prichádzajúce auto všimnú až vo chvíli, keď presviští okolo nich.

Napriek čulému ruchu okolo cest sa džíp ženie dedinami a mesteckami aj stokilometrovou rýchlosťou tam, kde by bežný Európan radšej neprekročil šesťdesiatku. Keď sa však na ceste objaví nedisciplinovaná koza, tvrdohlavo mieriacia na druhú stranu za menej vyschnutou trávou, alebo nezbedné dieťa naháňajúce loptu, autá, mikrobusy aj autobusy, ktoré sú typickým spôsobom dopravy ľudí i rolníckych produktov, prudko zastavia a s hlasným trúbením čakajú, kým sa cesta uvoľní.

Vtedy má cestujúci lepšiu možnosť všimnúť si domčeky spletené z bambusu, konárov a trávy, majetnejší ich majú zvonka „omietnuté“ červenkastou hlinou.

Veľmi často bosí ľudia posedávajú pred domcami, prípadne sa ponáhľajú za nákupmi, prácou a obživou.

Krajina ovocia

Ani v južných okresoch, ktoré patria v Etiópii k najchudobnejším, nevidieť podvyživené deti s nafúknutými bruškami, známe z prospektov dobročinných organizácií. Pravdaže, zriedkavo uvidíte aj obéznych ľudí. V tejto horskej oblasti, kde doliny majú bežnú nadmorskú výšku nad dvatisíce metrov a vrchy nad štyritisíce, rastie veľa druhov ovocia. Typické je mango, banány, ananás alebo avokádo. Etiópia je aj kolískou pestovania kávovníka. Jeho dozreté plody – veľké bobule s červenou, fialovou

alebo žltou šupkou majú trochu sladkej dužiny, hlavne však dve tvrdé semená. Po vysušení, upražení a zomletí sa z nich pripravuje káva, ktorá sa stala každodennou pochútkou miliónov ľudí po celom svete.

Na druhej strane v Etiópii veľa detí nechodí do školy. Už či preto, že musia pracovať a možno pomáhať rodičom aspoň tým, že sa starajú o menších súrodencov, alebo preto, že rodičia nemajú dosť peňazí na to, aby im zaplatili školskú uniformu, ktorá je v Etiópii povinná. Platit treba aj za školské pomôcky či obed. Navýše je škôl málo, do mnohých musia deti chodiť hodiny pešo. Mnohé naboso.

Aj výstavba škôl je jeden z výsledkov projektu dovozu, praženia a predaja kávy z etiopskych regiónov Sidamo, Harrar a Yirgacheffe, ktorý rozbehla slovenská Nadácia Integra cez svoju dcérsku spoločnosť Ten Senses. Investovala do vybudovania vlastnej pražiarne v Bratislave a celkom nanovo vytvorila značky kávy Samay a Meba. Teraz predáva kávu piatich typov do kaviarní a obchodov okrem Slovenska aj v Česku, Rakúsku, najnovším odberateľom je slovenský hypermarket Terno. Ako jediná značka kávy praženej na Slovensku má certifikát Fair Trade.

Ten potvrdzuje, že pestovatelia kávy dostanú za svoj produkt výrazne viac, ako pri bežných značkách kávy. „Z bežného expressa, za ktoré zaplatíte v kaviarni dve eurá, dostanete farmár pol až jeden cent,“ vysvetluje Allan Bussard, konateľ Ten Senses. „V prípade Fair Trade kávy, ako je naša, putuje pestovateľovi osem až desať centov z jednej šálky.“ Ten Senses dováža kávu od Únie družstiev regiónu Oromia, ktoré združuje pestovateľov na juhu krajiny.

Až 30 percent ziskov z predaja kávy družstvo odkladá a využíva ich na projekty rozvoja infrastruktur

túry v regióne – najmä stavbu ciest, mostov, škôl alebo ambulancií.

Navýše podporuje svojich farmárov v rozširovaní a zefektívnení pestovania a tým napomáha vznik nových pracovných miest.

Kávu si môžu cez internetovú stránku www.samaycoffee.com objednať aj slovenské domácnosti a firmy či kaviarne a reštaurácie, a tak podporiť zlepšenie podmienok života afrických pestovateľov kávy.

Pre najchudobnejších

Nadácia Integra však Etiópii neponomáha len nákupom kávy.

Byť predĺženou Božou rukou je výsadou kresťanov zo Slovenska v asi 150-tisícovom meste Debre Zeit nedaleko metropoly Addis Abeba. Integra tam vstúpila do projektu Metropolitan Tabernacle Ethiopia School, ktorý vznikol pred siedmimi rokmi.

K začiatku sa viaže dojemný príbeh. Istému kresťanovi v severoírskom Belfaste zomrela ledva ročná vnučka na neznámu neliečiteľnú chorobu. Sklamaný a zahorknutý na Boha už nechcel o ňom počuť, kým raz v televízii nevidel dokument o chudobných deťoch v Etiópii.

Vtedy mu Boh povedal: „Ak sa chceš raz stretnúť so svojou Hannou v nebi, pomôž týmto deťom.“ Pochopil, že v Etiópii trpí a umiera veľa dievčatiek ako Hanna a nemá im kto pomôcť, hoci majú choroby, ktorým možno ľahko predísť alebo ich vyliečiť, ak by to niekto zorganizoval.

Jim z Belfastu bol hlboko dotknutý Božím hlasom a namiesto podnikateľskej cesty do New Yorku sa vybral do Afriky.

„Áno, mnohým deťom tu možno pomôcť, ak budú mať dobrú lekársku starostlivosť a prevenciu,“ vysvetluje Bezabih Tolossa, vedúci projektu. Severoírsky zbor Whitewell Metropolitan Tabernacle Church postupne svojimi príspevkami umožnil vybudovanie školy, kliniky a cirkevnej budovy, v súčasnosti sa dokončuje budova pre jedáleň a strednú školu.

Nadácia Integra neskôr prišla s projektom Malaika, ktorý umož-

ňuje chudobným deťom, aby vôbec do školy chodili. Adopcia na dialku umožňuje pre dieťa každoden- ný teplý obed, učebné pomôcky a zdravotnú starostlivosť. Adoptívny rodič posielala konkrétnemu dieťaťu – často sirote alebo polosirote – dvadsať eur mesačne, čo stačí okrem financovania školskej dochádzky, uniformy či písacích potrieb, alebo obuvi aj na prípravu jedla. Tieto po- ložky si chudobní rodičia v Etiópii zvyčajne nemôžu dovoliť, a tak ich deti do školy nechodia. Podpora sa využíva aj na zdravotnú starostlivosť a viac sa o nej možno dozvedieť na stránke www.malaika.sk.

B. Tolossa hovorí, že zatiaľ majú v škole vyše 500 detí a ide o tých najchudobnejších. Chudoba je pod- la neho v Etiópii jasne rozpozna- telná a rozdiel medzi chudobnými a rodinami, ktorým sa darí dobre, je veľmi zreteľný. Lepšie situované ro- diny napríklad nedopustia, aby ich deti nechodili do školy alebo nešli k lekárovi. Vedúci projektu vysvetluje, že o priatí dieťaťa do svojej školy vždy diskutuje s miestnou komuni- tou a tá má presný prehľad, kto si môže školu dovoliť aj sám a kto je na to príliš chudobný a potrebuje pomoc.

Ďalšou praktickou pomocou je osveta v oblasti hygieny a výživy či pitia. Etiópcania totiž pre tradičný nedostatok vody nie sú príliš zvyk-

nutí pravidelne sa umývať či dostatočne piť. Zväčša za deň vypijú viac kávy ako vody, čo platí aj pre deti.

Mnohé kožné choroby tiež pochádzajú z nedostatočného umývania. K zlepšeniu zdravotného stan- vu prispievajú okrem osvety aj pravidelné lekárske prehliadky a odborná liečba. Vybavenie a prevádzku kliniky, ktorú Nadácia Integra v rámci projektu vybudovala, plne financovala Slovenská agentúra pre medziná- rodnú rozvojovú spoluprácu.

Škola samostatnosti

Významným krokom k sebestačnosti projektu a ekonomickej nezávislosti miestnych obyvateľov je budovanie svojpomocných skupín. V tých sa rodičia detí z miestnej ško- ly učia podnikateľským návykom. Začínajú s pravidelným odkladaním malej sumy peňazí, ktorú dávajú do spoločného fondu. Z neho si potom môžu zobrať mikropôžičky na svoje drobné podnikateľské zámerky. Jed- na žena si napríklad požičala na rozbeh výroby miestnej špeciality – placky indžera. Tá sa v Etiópii používa ako tanier i príbor na jedenie typického tamojšieho jedla – mäsa s omáčkou. Keď sa výroba rozbehla, začala indžeru nielen predávať na trhu, ale ju aj dodávať do reštaurácií a za rok sa jej pôžičku podarilo splatiť.

Ďalší muž hovorí o tom, že kúpil mladého býčka a po vykŕmení ho predal za vyššiu sumu, vďaka čomu vrátil mikrouver a zabezpečil živo- bytie pre svoju rodinu. Malé podni- kateľské družstvo sníva o zriadení vlastnej práčovne a obchodu, kde by svoje produkty mohli lepšie pre- dávať. Zatiaľ im však chýba kapitál na kúpu budovy – okolo päťtisíc eur.

Bezabih Tolossa je zároveň aj pastorem zboru s vyše tristo členmi, ktorý v centre vznikol a navštievujú ho hlavne rodičia a deti, ktoré sem chodia do školy. Hovorí, že cirkev by mala byť svetlom a soľou sveta, mala by s komunitou, v ktorej žije, spolupracovať a spolužiť. „Usiluje- me sa o to, nechceme len sedieť a čakať na to, čo nám pošľú spon- zori, bratia a sestry zo zahraničia, ktorí tak vyjadrujú svoju lásku,“ vysvetluje. Preto sa usiluje vybudovať cestičky, ako si vytvoriť vlastné príjmy a z nich v budúcnosti finančovať chod školy a ambulancie.

Stavajú napríklad izby na prená- jom, ktorých je v meste nedostatok,

organizujú workshopy a prenajíma- jú miestnosti na stretnutia. Získali pletacie stroje a začínajú si vyrábať vlastné uniformy, ktoré by neskôr radi predávali aj iným školám. „Naša cielová komunita je dvanásťtisíc ľudí, ktorí žijú v okolitých štvrtiach a dedinách, chceme slúžiť tým najchudobnejším a pomôcť im postaviť sa na nohy. Nerobíme medzi nimi rozdiely, či sú veriaci alebo neveriaci, chodia sem dokonca aj moslimovia a veľmi oceňujú, že sa na nich nikto nepo- zerá zhora,“ hovorí B. Tolossa.

Projekt adopcie detí na dialku
Malaika je jedným z príkladov, ako môžu kresťania z malej a ekono- micky nie práve silnej krajiny, či už je to Severné Írsko alebo Slovensko, pomôcť zmeniť život najbiednejším v jednej z najchudobnejších krajín Afriky.

Nepotrebuju napodobňovať nás- život, ktorý by bol pre nich prepy- chom -- potrebujú vzdelanie, zdra- vie, šancu na lepší život a Božie Slo- vo. Aj pre nás malá finančná suma je praktickou pomocou, aby sa to krok po kroku stalo skutočnosťou. To, čo sa už podarilo, je živým, vidi- telným dôkazom práce Božích rúk, ktoré majú niekedy podobu ľudskej ochoty pomôcť.

Pán Ježiš raz povie prekvapeným:
„Čo ste urobili pre tých najmenších, mne ste urobili...“

Cesta do Etiópie sa uskutočnila s podporou Európskej únie.

Autor fotografií Ján Janoška

JAKO V BAVLNCE

Moje plánování

Blíží se konec roku 2008. Lidé uvažují a plánují. Co bude v tom roce nového?

Sama jsem viděla následující rok optimisticky. V březnu bude manžel slavit padesátiny, ve stejném měsíci nás čeká 25. výročí svatby a v září budu slavit 45. narozeniny. To je přece plno důvodů k radosti a oslavě spolu s našimi dcerami Hani 19 a Jani 22 let. Dobrý důvod k díkům Pánu. Navíc, co když se nám podaří vyjet si s manželem - jen my dva- na dovolenou? Celý rok leží před námi.

Nastaly změny

Jenže, v polovině prosince, jsem se překvapivě dozvěděla, že je třeba dojet do Karlovy Varů

a objednat termín operace štítné žlázy. Operaci jsem si naplánovala na 22. září, ale s tímto termínem moje paní lékařka nesouhlasila a přeobjednala mne na 25. května.

To byla první změna mých plánů. Ano, život někdy - častokrát úplně nečekaně - přinese změny. Myslím, že každý s tím už máme svoje vlastní zkušenosti.

Další změnou byla smutná skutečnost, že zemřel manželův jediný sourozenecký člověk. Smrt blízkého člověka přinес vždycky zármutek do nejbližší rodiny, avšak ve smrti člověka, který miloval Pána Boha, jsou vidět záblesky Boží slávy a radosti. Vítězně dobojoval svůj boj víry, je už u cíle, u svého Spasitele Pána Ježíše v nebeské slávě bez nemocí a bolestí.

Podstoupila jsem operaci

V květnu jsem absolvovala operaci a potom mě trochu potrápila jedna hlasivka, takže jsem asi pět týdnů nemohla mluvit nahlas, ale to se mé rodině naopak docela líbilo. Také jsem nemohla zpívat, například při společném zpěvu na shromážděních. Pak je člověk o to víc vděčný, když se vše vrátí k normálu. Díky Bohu za to.

Moje misijní pole

V srpnu jsem nastoupila opět do práce. Moje práce je úklid. Tuto práci jsem z vlastního rozhodnutí dělávala po celá léta. Tak mi to vyhovovalo, tak jsem byla spokojená. Kancelářskou práci jsem opustila po materské dovolené. Takto jsem měla více času na rodinu, na děti, na nedělní besídku apod. a „čas žít“, jak říkám. Jediné, co mi v tomto posledním zaměstnání vadilo, byla práce v kuřákém prostředí. A hlavně to, že jsem neměla příležitost se svými spolupracovníky

sdílet svou víru. Míjeli jsme se. Z práce domů jsem chodila přes dlouhou lávku u nádraží a po cestě jsem se modlivala: „Pane Bože, já nemám příležitosti nějak těm spolužaměstnancům svědčit. Já snad odjedu někam na misii.“ I tohle byl „jeden z mých plánů“, moje touha.

Ale Bůh může leccos změnit podle svých plánů. V Bibli čteme, že Jeho cesty, často nejsou jako ty naše. Tu vyvstává otázka: Je to ke škodě nebo k našemu užitku? Uvidíme.

Nečekané události

V polovině srpna dopoledne mne v práci zčistajasna začala intenzivně bolet hlava. Docela mě to zaskočilo. Migrény nebo nějakými velkými bolestmi hlavy jsem nikdy netrpěla! Když jsem odcházela domů z práce, musela jsem si hlavu přidržovat rukou, protože i nárazy mých kroků mi chvílemi způsobovaly intenzivní ataky bolesti.

Po týdenním léčení mi pilulky zabraly přibližně na osm hodin, takže jsem mohla opět chodit do práce. Potom bolest zmizela, EEG hlavy dopadlo dobře. Vypadalo to, že všechno bude v pořádku.

Jen paní lékařka, neuroložka Marta Bauerová, mne pro jistotu objednala na CT mozku.

Šla jsem klidná rovnou z práce 1. září. Nic se neděje, vyšetření EEG přece neukázalo žádné negativní změny“, říkala jsem si optimisticky.

Jenže, hned v poledne téhož dne vše najednou vzalo rychlý spád. CT hlavy totiž odhalilo nález objemného tumoru, velikosti 6x6x7 cm „pecenovité přisedlého v oblasti křídla kosti klínové vlevo.“ Prý tam rostl několik let „a je tedy nutná operace“!

Hm, to člověka vyleká. Paní lékařka se mi ještě omlouvala, že mi nálež musela sdělit.

Boží plán s Jeho ochranou

Cestou z ordinace mě napadlo: „Proč já?“ Ale neměla jsem mnoho času nad tím přemýšlet, protože vteřinku na to mě napadla jiná otázka: „A proč ne ty? Ano, proč ne ty? Nejsi o nic lepší, ani o nic horší než jiní. Všichni, žijeme v poničeném světě, kde se nás nemoci dotýkají. Úplně

bez nemocí budeme až v nebi.“ A to mne uklidnilo. Zároveň jsem si rovnou zakázala brečet.

Řekla jsem si: „To by teď tvé hlavě asi dvakrát neprospělo.“

A celé to „NAD-CHÁ-ZE-JÍ-CÍ“ jsem začala vnímat jako Boží plán. Určitě v tom je nějaký

Jeho záměr. Od té chvíle jsem se začala cítit jako „v bavlnce“.

Takto jsem tenhle pocit, tohle „vědomí“ pojmenovala a provází mne po celou dobu až dodnes.

Tehdy jsem jela na magnetickou rezonanci do Šololova a i v dalších předoperačních vyšetřeních a přípravách jsem „za sebou“ cítila oporu mých nejbližších, mé paní lékařky i lékařů v Plzni, v nemocnici Na Lichtenině. Všichni mi říkali, že by se s pravděpodobností mělo jednat o nádor nezhoubný i když objemný.

Posilovaly mne také modlitby, zájem a povzbuzení věřících z mnoha sborů i denominací.

Zkrátka jsem se cítila jako „v bavlnce“.

Operace byla složitá, 10 hodin na sále! Obdivuji lékařský a ošetřovatelský tým! I jim patří můj dík. Přestože vím, že i v tom se projevila Boží moc a síla modliteb. Po příjezdu domů jsem měla najednou tolík nejrůznějších myšlenek! Pěkných. A také jsem velice rychle mluvila.

Manžel to komentoval slovy: „Tobě se ten mozek asi nějak splašil!“ Toto naštěstí za tři dny pominulo, ale stal se ze mne nespavec. Za celý den jsem dokázala usnout třeba jen na 15 minut a přitom jsem se necítila vůbec unavená.

Jednalo se o přechodné období, ve kterém se může s člověkem stát lecos, ale nic zlého se mi díky Bohu nestalo.

V období mé počáteční akutní nešpavosti byl pro mne ve sboru vytažen lísteček s veršem: „Budete BDĚLÍ, stůjte pevně ve víře, budete stateční a silní.“ (1. K 16,13).

Pán Bůh má smysl pro humor.

Splněná touha

Ale hlavně chci říci, že Pán Bůh mi splnil moji touhu po misii.

V nemocnici v Plzni jsem ležela celkem 18 dnů a potkávala se zde s různými pacienty. Povídali jsme si o svém životě, rodinách, zaměstnáních, zálibách. Tam se pro mne naskytla příležitost mluvit o své víře. Vícekrát mi pomohl i můj mobil, který normálně moc nevyužívám.

Po propuštění z Jednotky intenzivní péče mne oslovil 77letý pan docent. Ležel zde po úrazu hlavy, když upadl na zahrádku. A najednou pozoruje, jak mi na mobil stále přichází zprávy a ptá se: „Paní, vy máte tolik známých?“ „Ano“, odpověděla jsem, „mám hodně příbuzných, nějaké kamarádky... a jsem věřící, a tak i lidé ze sborů mi piší, že se za mě modlí.“

Zíral na mne překvapeně. A nejen on. Tolik otázek, které následovaly, bych rozhodně nečekala.

Vydávala jsem svědectví, jak jsem uvěřila, vysvětlovala, že my Baptisté nektíme malé děti a podobně.

„To jsem ještě neslyšel, ale to je zajímavé... a během našeho rozhovoru, má pan docent najednou telefonát. Volá mu jeho asi padesátilétý syn a pan docent mu povídá: „Hele, už jsi slyšel o baptismu? Mě to zajímá.“

Věnovala jsem mu letáček z Brněnské tiskové misie „Modlitby slavných“, kde je citovaná modlitba hudebního skladatele Beethovena, spisovatele L. N. Tolstoje, učitele národnů J. A. Komenského a také Žalm 23.

Pan docent moc děkoval a říkal, že si toho opravdu váží.

Když odcházela domů z nemocnice paní Růženka, věnovala jsem jí letáček „O pokoji“ a moji oblíbenou knížku „Každý má svůj Everest“ (autori manželé Dolejší), kam jsem jí vepsala: „S hezkou vzpomínkou na seznámení, s nadějí do dalšího života i

na věčnost.“ Paní Růženku to dojalo až k slzám. Od té doby jsme spolu několikrát telefonovaly.

Také se mnou byla na pokoji Alenka, původem ze Slovenska. Té jsem věnovala Bibli 21 a také knížku Everest. Sympatická 25letá slečna Martina měla opravdu hodně upřímný zájem o víru a plno otázek.

Té jsem dala Bibli 21 a Everest a dcera Jani jí vypsala různé kontakty na křestany v Čechách. K nám na pokoj docházela paní doktorka. Také upřímně hledající.

I té jsem dala Bibli 21 a „Everest“, kam jsem jí mimo jiné vepsala: „Ve všech ostatních náboženstvích musí člověk svým bohům a bůžkům něco dát, ale zde je to naopak: Ježíš – daroval sebe.“

Stačí Ho vlastními slovy poprosit o odpuštění svých hříchů.“ A doporučila jsem jí v Plzni, obecenství věřících. Měla jsem také jeden úsměvný rozhovor s 78letým pánum, který byl na operaci páteře.

Před operací mi řekl: „Nikdy před tím jsem neměl narkózu, co když se už nenadechnu?“ Na to jsem mu odpověděla: „Tak tohle já mám jasné – já budu v Nebi.“

Pán na mne s údivem pohlédl a povídá: „Jak to víte? To si myslíte, že jste tak dobrá?“

„Ale pane, vždyť už jsem vám to říkala – to vůbec není moje zásluha, ale Pána Ježíše. Ten za nás zemřel a ten také řekl: „Jdu, abych vám připravil místo, kde jsem já.“

Já Mu věřím a na to spoléhám.“ „Aha“, povídá on, „víte co? Pošlete mi nějakou Bibli na dobírku... a já bych se snad s manželkou jel do toho Chebu podívat. U nás žádný baptistický sbor není, to je škoda.“

Moje oslava narozenin

Svých narozenin v nemocnici jsem využila k rozdávání bonboniér a čokolád, vždy s letáčkem BTM.

Do volného místa vzadu na letáčku jsem připsala: „Nejsem jehovistka, ale baptistka – hojně rozšířeno např. v Americe i jinde ve světě již přes 30 let. Denně mohu zažívat Boží přítomnost. Přála bych to i vám.“

Jednomu mladíkovi, který měl na hlavě účes jako pankáč, v uchu 5 náušnic, ale milý, jsem dala čokoládu s letáčkem „Signály z vesmíru“, citují začátek: „Dovedete se představit, že se někomu na Zemi podařilo navázat kontakt s mimozemskou civilizací?“

Po cestě domů i doma v Chebu na následných kontrolách u lékařů jsem rozdávala další letáčky a také předem připravené svědectví, sepsané pro podobné příležitosti s citacemi biblických veršů.

U Boha slož svou naději

Díky Bohu, mohu takto svědčit dodnes. I když Bůh pozměnil mé osobní plány, nelituji toho.

Kdyby jen jediný člověk ze všech oslovených uvěřil, radovalo by se celé Nebe.

Navíc mi byl předán verš se zaslíbením: „**Bůh není nespravedlivý, a proto nezapomene, jak jste se činem své lásky, k němu přiznali.**“ (**Žd 6, 10**)

Dostalo se mi tolik lásky od různých lidí a mohla jsem v praxi prožít Zájem 37, 5:

„UVAL NA HOSPODINA CESTU SVOU A SLOŽ V NĚM NADĚJI, ON ZAJISTÉ VŠECHNO SPRAVÍ.“

Ještě jednou děkuji všem za modlitby i to ostatní.

Také oceňuji práci BTM a děkuji za jejich letáčky.

Byly mi často nezastupitelnou pomocí v „mé misii“.

Milada Křivánková
členka sboru BJB 2
Cheb

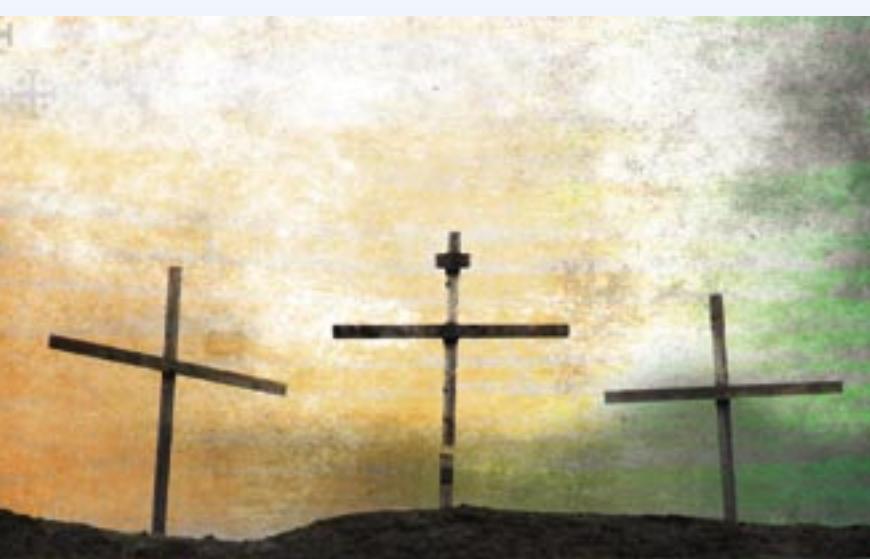
Len čakaj, stíš sa...

**Len čakaj, stíš sa, Boh je blízko teba,
si Jeho dieťa, On ťa posilní!
S Ním iste zvládneš to, čo zvládnuť treba:
križ ťažký niesť, aj ťarchu týchto dní.**

**Len čakaj, stíš sa, Boh ti zúfať nedá,
tak ver a dúfaj, On sa nemení!
Len nestrať nádej, tma sa s ránom strieda,
noc stratí vládu v novom brieždení.**

**Len čakaj, stíš sa, Pán Tvoj sľuby plní,
je v svojej láske verný, bohatý.
On vie aj v bürke stíšiť mora vlny
- a z Jeho rúk sa nikto nestratí!**

M. Szépová

Oslavy 20. výročí školy Dorkas

Oslavy 20. výročí založení Biblické školy a Vyšší odborné školy sociální a teologické Dorkas v Olomouci se konaly v sobotu 4. 6. 2011.

Byli jsme pozváni na velmi příjemné místo – na zahradu kapucínského kláštera, který se nachází v blízkosti školy.

Oslav se kromě současných studentů, pracovníků školy a vyučujících zúčastnila celá řada pozvaných hostů.

Bývalá zástupkyně ředitele, sestra Eva Titěrová, která spolu se svým manželem, zesnulým Dr. Pavlem Titěrou, byla u samotných začátků školy, oslovoila přítomné svými vzpomínkami.

Její vřelý zájem o školu, ale i o jednotlivé studenty byl zřejmý i po

mnoha letech, neboť ji absolventi stále oslovojí „tetičko“. Vyslechli jsme audio záznam vzpomínek br. Dr. Pavla Titěry a Dr. Pavla Urbana i audio pozdrav absolventky, nyní misionářky v Africe Mileny Young (roz. Chowaniokové).

Za první generaci absolventů promluvil bratr Mgr. Robert Krejčí, nynější ředitel Diakonie BJB a ředitel

Domu křesťanské pomoci Bethel v Litoměřicích.

ThDr. Jindřich Slabý, který během své práce ve škole formoval znalosti řečtiny, hebrejštiny a teologie mnoha studentů (včetně několika budoucích kazatelů), připomenul ve svém povzbuzujícím příspěvku, že nechce zvéstovat nikoho jiného, než Ježíše Krista.

O tom, jak škola naprostě změnila její životní směrování, promluvila absolventka sestra Taťána Pospíšilová z Vikýřovic.

Za zřizovatele školy oslovil přítomné tajemník Výkonného výboru Bratrské jednoty baptistů br. Bc. Luděk Šíp.

Svými vzpomínkami přispěla i sestra Elena Stanko, absolventka a současná spirituálka školy.

Oslavy moderoval Mgr. Petr Hlaváček, ředitel školy, a pěknými písňemi program provázeli současní studenti a studentky.

Program zakončil modlitbou a požehnáním br. kazatel Dobroslav Stehlík.

Všichni účastníci této oslav dostali malý dárek a měli možnost podpořit školu sbírkou nebo zakoupením drobných výrobků studentů. Po skvělém občerstvení v prostorách kláštera probíhaly rozhovory přátel, kteří se měli možnost takto setkat a zavzpomínat.

Bыlo možné si prohlédnout školu a zhlédnout projekci z historie školy.

Škole Dorkas přejeme do dalších let Boží požehnání, dostatek studentů nadšených pro službu lidem i Bohu a moudrost a zmocnění pro všechny, kdo ve škole učí a starají se o její chod.

Pavel Coufal,
člen Rady VOŠ ST Dorkas

Výročí bratra kazatele Richarda Nováka

Vbroumovském sboru jsme si v neděli 19.6.2011 připomněli 50. výročí svatby bratra kazatele Richarda Nováka. Bratr Richard a sestra Annelies měli svatbu dne 17. 6. 1961 a oddával je bratr kazatel J.T. Tuček. Vyjádřili jsme vděčnost našemu Pánu Bohu za život našich Novákových, že je udržuje při životě až doposud. Jsme rádi, že tu s námi ještě jsou. Při zdraví přiměřeném věku se mohou stále aktivně podílet na sborovém životě. Přejeme jim, aby mohli prožívat Boží milost a Jeho vedení. A měli vědomí, že Bůh je vždy blízko.

Za sbor BJB Broumov Daniel Hýsek, kazatel

Co je pro br. Richarda Nováka nejdůležitější v životě a prakticky mu pomáhá? Čtení Bible, přemýšlení o slově, které čteme. Vědomí, že Bůh je úplně jiný než si představujeme. To způsobí, že budeme mít méně problémů se svou vírou.

Pietní akt na Vinohradském hřbitově

110. výročí narození bratra kazatele Václava Tomeše (5.8.1901)

Vúterý dne 12. července 2011 jsme se sešli v 16.00 hodin na Vinohradském hřbitově v Praze, abychom tam uložili do hrobu urny sestry Hany Tomešové a bratra kazatele Václava Tomeše, dlouholetého předsedy Bratrské jednoty baptistů v těžkém období totality. Tyto urny byly uloženy po řadu let v kolumbáriu vinohradského kostela Církve československé husitské. Končilo však období, ve kterém manželé Kořáčkovi hradili pronájem místa v tomto kolumbáriu. Proto bylo třeba najít nové důstojné místo, kam by bylo možno i přijít a vděčně vzpomínat na duchovní odkaz vzácného bratra. To místo našli a zajistili pracovníci kanceláře Výkonného výboru BJB v blízkosti hrobu bratra kazatele Miloše Šolce, ale také Jana Karafiáta – autora Broučků, a rovněž významných baptistických kazatelů bratří Novotných.

Pozvání VV BJB bylo směrováno především k pamětníkům služby bratra V. Tomeše. Sešlo se nám tam deset. Pietní

akt, který byl organizován jako nefornální vzpomínkové setkání, jsme zahájili společným zpěvem písni Blíž Tobě Bože můj. Potom bratr tajemník Luděk Šíp přečetl celou pasáž životopisu bratra Václava Tomeše z publikace Kazatelé BJB. Vyzval také přítomné k osobním vzpomínkám či dalším příspěvkům. Zapojili se téměř všichni. Přirozeně sestra M. Pohlová, která byla jeho spolupracovnicí na tehdejším „ústředí“ BJB. Dále bratr předseda M. Kern, manžel Kubáňovi, sestra L. Hallerová, sestra Dr. L. Kučová. Ani já jsem nemohl zůstat mlčet. Věřím, že snad v duchu a na modlitbách s námi byli i další, kteří se nemohli fyzicky zúčastnit. Nepochybují, že je v naši BJB mnoho těch, kteří by rovněž připojili svoji vzpomínku vděčnosti. Po modlitbě bratra předsedy M. Kerna byly uloženy obě urny do hrobu. Pietní chvíli jsme ukončili společným zpěvem písni Tak jakýž jsem, ač nemám nic.

Právě letos si připomínáme 110. výročí narození bratra předsedy Václava Tomeše. Vděčně vzpomínáme na jeho službu církvi, na jeho mimořádné pastýřské charizmu. Vzpomínáme na jeho hluboký pokoj v srdci, který šířil kolem sebe. Na jeho mimořádnou skromnost, na jeho lásku ke Kristu i celému společenství sborů BJB. Díky Pánu Bohu za jeho požehnaný život!

Jan Titěra

Esoterický festival a misie

Brněnská tisková misie – BTM působí na území naší republiky bezmála 20 let. Za tu dobu vydala takové množství evangelizačních i vyučujících letáků pro všechny věkové kategorie naší společnosti, že ty miliony několikanásobně převyšují počet obyvatel našeho státu. Teoreticky by to znamenalo, že by už každý obyvatel naší země měl mít několik letáků BTM. Rozšířit takové množství materiálu pomáhají dobrovolní kolportéři, lidé, kteří vědí, jak mocné je psané slovo, ke kterému je možné se vracet.

Sama BTM využívá nejrůznějších příležitostí, aby se svým stánkem s letáky nabídla svoji produkci. Je přítomná na církevních i sekulárních akcích a všude vítaná.

Při jedné takové sekulární akci spolupracoval i tím z našeho pražského sboru BJB (Vinohradská 68). Jednalo se o velmi zvláštní, mnohým křesťanům více než podezřelou akci: Esoterický festival ve Veletržním paláci, v jeho levém pozářem zničením křídle, kde je k tomu vybudovaný velikánský stan. Ten je plný pestrých nabídek. Vedle sebe tu sedí u svých stolků kartářky, hadači z ruky, věstci a jasnovidci, ale také distribuce zdravé výživy, různí guruové atd. apod.

Příležitost křesťanské služby právě tady objevili před třemi roky členové ze sboru rusky mluvících přátel, kteří mají své bohoslužby v naší modlitebně. Loni už jejich příkladu následovala BTM, ještě s minimální podporou pomocníků.

Letos se v našem sboru vytvořil tým zájemců, kteří chtěli pomáhat vnést do zmatků a lží satanské nabídky PRAVDU, která nás oslovila. Akce se předem připravovala modlitbami a tým „misionářů“ podporovali po celý čas modlitebníci. Řetěz modlitebníků připravila sestra Ivetka, která bydlí poblíž Veletržního paláce. „Misionáři“ vytvořili skupinky po dvou i více členech. Před službou šli k Ivetce se společně pomodlit a vytáhnout si pro povzbuzení některý z veršů, které Ivetka připravila. Také po službě se k Ivetce vrátili,

aby Pánu Bohu poděkovali a svěřili Mu to, co směli vyknout. Ríkali jsme, že se jdeme k Ivetce duchovně vykoupat po pobytu v tak nevyklém prostředí. Těšilo nás, že se do služby zapojila i naše mládež – mezi nimi i můj vnuček a vnučka. Nabrali si do krabic letáky a chodili po areálu a zkoušeli letáky nabízet a hovořit s lidmi. Všichni jsme žasli, jak návštěvníci festivalu byli ochotní hovořit o duchovních věcech. Pokud nebyli přímo křesťané, v „něco nad námi“ věřili snad všichni. Můj 17letý vnuček mi s nadšením vyprávěl, jak jednomu mladému muži vysvětlil na základě jistého letáku cestu spasení. „A co za to?“ chtěl vědět ten oslovený, „To je zadarmo!“ uslyšel od Jordana. Na to zvolal: „Zadarmo? Kdo by to nebral?“

Velký zájem byl o Bibli. Měli jsme sice několik málo „Gedeonek“, ale to zdaleka na překvapivě velkou poplatku nestačilo a hlavně: Zájemci by bývali měli raději velké Bible. Musíme na to příští rok pamatovat.

Byla to pro nás velice radostná služba, jen nás srdce bolela, že od nás si to lidé často zamířili přímo ke kartářce nebo nějakému hadači z ruky. Zvědaví na svoji budoucnost. Jak asi nad těmito ztracenými lidmi bolí srdce naše a jejich Spasitele!

Ludmila Hallerová

KARTÁŘKA

Spolu s několika dalšími jsem také pomáhala oslovovat návštěvníky esoterického festivalu ve Veletržním paláci. Bylo mi líto nejen těch sváděných lidí, ale i jejich svůdců, kteří jim prázdnili penězenky svými výmysly a satanskými lžemi.

Uvědomovala jsem si, že Pán Bůh svému lidu veškeré okultní praktiky zapovídá a označuje je jako ohavnost.

Po návratu v pátek jsem musela na tyto lidi moc myslet a umínila jsem si, že aspoň s některými promluvím, když mi Pán Bůh dá k tomu příležitost.

Hned vedle našeho stanoviště s letáky BTM měla stolec stará kartářka. Když tam zrovna nikoho neměla, šla jsem k ní a řekla jí, že jsem na ni moc myslela, že dělá něco, co je Pánu Bohu ohavností a na čem spočívá Jeho prokletí.

„Neproklínejte mě, paní! To ne! To se nedělá!“ „Já vás neproklínám, jenom vás upozorňuji, jak nebezpečnou věc děláte a že vás to může stát spásu vaší duše.“

„Ale paní, papež to dovoluje a kněží také vykládají karty a čtou z ruky...“

„Tomu bych se moc divila. To snad nějací šamani ... ale kněží?“

Ale už tam měla zákazníky, za 300,- Kč čtvrt hodinky...

Smutně jsem odešla.

Ještě tam ten starý pán, co čte z ruky. Zrovna svačí. Dobrá příležitost. Tvrdil, že je to věda a jeho babička že byla nejslavnější vědmcovna někde na Balkáně...

A vedle nás mladá doktorka psychologie. Co ta tady? Také čte z dlaně budoucnost svých zákazníků... Mám jí něco odevzdat, tak se s ní také pouštím do rozhovoru. Ráda cestuje a bere si moji navštívenku, ráda by se podívala do Izraele. Proč ne, už více lidí tam zanechalo svůj ateismus a vrátili se jako věřící...

Potřebuji si rozmrnit tisícovku, tak se vydávám zase k té naší sousedce. Je mi jasné, že její peníze jsou určitě „špinavé“ svým původem, ale já je zasvětím Pánu Bohu. Paní balí. Ze jí hrozně rozbolela hlava, „Smím se za vás pomodlit?“ Svolila. Věřím v moc modlitby a věřím, že se jí Pán Bůh dotýkal...

Když paní kartářka odešla, nabrala jsem si letáky a sedla k jejímu stolu. Letáky jsem rozložila titulní stranou dolů, jak se to dělá s kartami. A už tu jsou první zákazníci: „Vykládáte kar-

ty?“ „Jistěže. Jen si poslužte!“ „No vidíte! Život po smrti!“

O tom vám mohu povědět spolehlivou pravdu a doma si to ještě jednou přečtěte.“

Dlouhý rozhovor, jistě důležitý.

„Hádáte z ruky?“, chce vědět někdo jiný. „Tak ukažte dlaň. Vidíte ty čáry? Ty vás vůbec neurčují. Staré věci pominuly, všecko je nové! Váš život chce určovat milující nebeský Otec...“ a další člověk slyší evangelium a odchází zamýšleně s psaným svědec-tvím v ruce.

Kéž jsme po ruce všude tam, kde Pán Bůh připravuje otevřená srdce.

Pomocníky nám mohou být letáky BTM. Jsou každému dostupné a v rozhovoru s lidmi výborným doplňním laskavého oslovení.

Slovo Boží se nevrátí prázdné a kolikrát po letech zapomenutý leták přivede člověka ke zdroji života v Pánu Ježíši Kristu.

Ludmila Hallerová

Slávnosť inštalácie kazateľa zboru

Emília Ďurejová

Dňa 24. 07. 2011 sa v jelšavskej modlitebni uskutočnila radostná udalosť – slávnosť inštalácie Mgr. Timoteja Hanesa za kazateľa cirkevného zboru BJB v Revúckej Lehote, za hojnej účasti asi 180 ľudí, bratov a sestier z rôznych zborov BJB zo Slovenska, ECAV, CASD, ale aj z Kanady. Zároveň prebiehali i letné mládežnícke tábory, takže miestna mládež nebola na slávnosti.

Brat Milan Hrvnák, predseda staršovstva, viedol celé slávnostné zhromaždenie.

Na úvod privítal všetkých hostí, ospravedlnil neprítomných. Mal slovo k úvodným modlitbám na základe textu z ev. Matúša 7, 21 – 29. V známom teste poukázal na skutočnosť, že Božie slovo nás volá k počúvaniu toho, čo učí Pán Ježiš Kristus a k používaniu týchto pravd v živote. Či rozumieme, o akú obrovskú silu tu ide? Aké nedozierne dôsledky to má, keď niekto počuje Božie slovo a uskutoční Ho vo svojom živote? Slová Pána Ježiša vnímajme v takomto poradí: počúvať a plniť jeho slová. Určení zástupcovia za dorast, mládež, sestry a staršiu generáciu viedli spoločenstvo v modlitbách.

Miestny spevokol sprevádzal túto významnú udalosť oslavnými piesňami.

Hlavnú kázeň mal brat Janko Szöllős, predseda Rady BJB v SR. Hovoril na text Božieho Slova z 1. Tim 4, 6 – 16. Hned na úvod vyjadril radosť z toho, že brat T. Hanes ide do jeho materského zboru a že mohli celý rok spolupracovať v Bratislave, kde brat Hanes vykonával kazateľskú prax.

Upriamil našu pozornosť na mladého Timoteja, ktorému ap. Pavel radí, aby bol v prvom rade služobníkom Pána Ježiša Krista – dobrým; mal dobré učenie a pridržal sa ho a nakoniec sa má cvičiť v pobožnosti. No má byť aj

vzorom – v reči, v správaní, v láske, vo viere a mravnej čistote; a treba sa venovať predčítavaniu, napomínaniu a vyučovaniu.

Nemá zanedbávať dar milosti a musí dávať pozor na seba a na učenie. A prečo? Lebo ak to bude robiť, „zachráni seba a aj tých čo počúvajú má prisľúbenie pre terajší aj budúci život, a preto sa namáhame a zápasíme, lebo máme nádej v živého Boha, ktorý je spasiteľom všetkých ľudí, najmä veriacich.“

Brat Janko to povedal v prvom rade bratovi kazateľovi, ale prízvukoval aj všetkým prítomným, ako máme Božie slovo počúvať a realizovať v bežnom živote, že nemáme pohŕadať mladostou brata kazateľa, ale mu máme byť vo všetkom ná pomocní.

Brat Pavel Šinko, člen rady BJB za našu oblasť predstavil brata kazateľa Timoteja Hanesa v stručnom životopise.

Všetky náležitosti a podmienky pre inštaláciu boli splnené v súlade s Ústavom BJB v SR ako aj v súlade so zborovým poriadkom, tak predsedca Rady BJB v SR brat **Janko Szöllős** vykonal inštaláciu.

Po modlitbách bratov M. Hrvnáka, P. Šinku a J. Szöllősa, podpísaní dekrétu, predstavení nového brata kazateľa, blahoželaní a podávaní novoinštalovaného brata kazateľa pozdravil Božím Slovom všetkých prítomných otec – brat kazateľ Pavol Hanes. Športovou terminológiou nám ukázal „mantinely“ z 2. Korintským 2, 16: ... kto je na to súči?... Odopoved: NIKTO! Byť do statočne posvätený, žiť bezhriešny život a vytvárať v neustálej Božej prítomnosti je na jednej strane nemožné.

No na druhej strane nás apoštol v Fil. 4, 12 – 13 potešuje: VŠETKO vládzem – môžem v Kristovi! Aká je to sila byť v Bohu, v Pánovi Ježišovi a Duchu svätom zakotvený a všetko môcť!

Ďalej sa prihovorili ešte ďalší hostia: p. farár ECAV br. Mgr. Ivan Bojna, br. Betko, starý otec inštalovaného, starosta Revúckej Lehoty pán Dušan Pavlák, za Adventistov siedmeho dňa br. Joachym J. a zástupcovia našich zborov BJB. Sestra Rút Krajčiová blahoželala za Bratislavu a hovorila tiež o evanjelizačnej predpremiére filmu „Magdaléna zbavená hanby“, ktorý bol v Jelšave premietaný v sobotu v predvečer inštalácie.

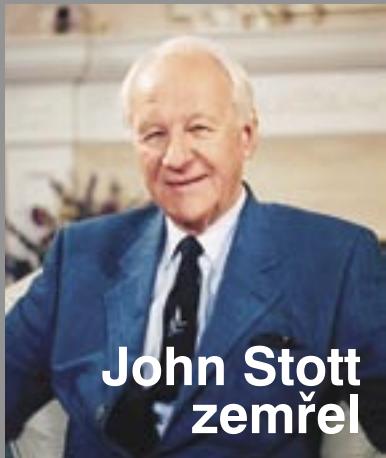
Po záverečnej modlitbe a piesni boli všetci prítomní pozvaní na spoločný obed do Revúckej Lehoty aj na posedenie pri zákuskoch a občerstvení podľa chuti.

Misijní konference BJB ČR

V sobotu 8. října 2011 se opět po roce budou moci sejít zájemci o misii na misijní konferenci, kterou pořádá misijní odbor BJB. Letošní konference se koná ve Vysokém Mýtě a bude mít i svého hosta - Lukáš Targosz, kazatel AC Element v Hradci Králové. Ten bude mít hlavní dopolední program s názvem „Přívětivá církev“ – jak učinit z nedělních setkání církve srozumitelné a přívětivé prostředí pro ateisty, nevěřící i hledající. Opoledne bude možnost zúčastnit se některého ze seminářů, např. zahraniční misie v BJB, diskuze k dopolednímu programu nebo modlitební setkání. Součástí konference budou také volby rady Misijního odboru. Podrobnější program konference spolu s přihláškami bude odeslán na sbory začátkem září. Pro všechny přihlášené bude zajištěno občerstvení a oběd.

Těšíme se na setkání ve Vysokém Mýtě.

Za radu Misijního odboru BJB ČR, Pavel Novosad

John Stott zemřel

Evangelista a biblický učenec John Stott zemřel ve středu 27. července 2011 v 15:15 odpoledne místního času v Londýně, uvedl předseda John Stott Ministries, Benjamin Homan.

Homan informoval, že Stottova smrt následovala po několika týdnech nepohodlí a byla spojena s komplikacemi způsobenými vysokým věkem.

Stott, který zemřel ve věku 90 let, odešel z veřejné služby do důchodu v roce 2007 ve věku 86 let. Svůj důchod trávil na škole sv. Barnabáše v Lingfieldu, což je domov pro anglikánské duchovní v důchodu.

Anglikánský duchovní představitel je ctěn za život služby. Světoznámý evangelista Billy Graham jej popsal jako „nejuznávanějšího duchovního v dnešním světě“.

Stott, zakladatel Langham Partnership International, se stal členem Anglikánské církve v roce 1936 a od té doby pracoval v širokém spektru aktivit a organizací.

Měl pozici předsedy Evangelikální rady Anglikánské církve v letech 1967 – 1984 a byl rovněž předsedou dvou velmi vlivných křesťanských organizací, britské pobočky Scripture Union v letech 1965 – 1974 a Evangelikální aliance v letech 1973 – 1974.

Stott kombinoval svůj závazek k evangelizaci s výchovou budoucích křesťanských vedoucích tím, že se zapojil do činnosti Křesťanského společenství univerzit a vysokých škol (Universities and Colleges Christian Fellowship), jehož byl čtyřikrát předsedou v letech 1961 – 1982.

Sloužil rovněž jako kaplan královny v letech 1959 – 1991 a získal vzácnou poctu, když byl jmenován Vynikajícím kaplanem v roce 1991.

Jedním z hlavních příspěvků Stotta ke světové evangelizaci byl Mezinárodní kongres o světové evangelizaci v Lausanne ve Švýcarsku v roce 1974, kde byl jedním z hlavních autorů Lausanské dohody. Ta poskytovala teologickou a historickou podporu denominacím, službám i jednotlivcům odhadlaným šířit evangelium Ježíše Krista.

Daniel Blake,
The Christian Post,
překlad: Klára Máziková
www.krestandnes.cz

Neviditelná válka

Pastor sboru Saddleback, Rick Warren, vyzval ve své současné sérii kázání s názvem „Neviditelná válka“ křesťany, aby si nebrali dovolenou v boji s duchovními nepřáteli.

Rick Warren řekl, že zasvěcuje celé léto výuce toho, jak bojovat a překonat duchovní mocnosti, které „usilují zničit Boží záměry pro váš život“. Jeho víkendové odkazy ze sboru Saddleback v Lake Forest v Kalifornii jsou vysílané živě přes Internet na sborových stránkách.

Biblické verše z kapitoly 7. listu Rímanů byly během Warrenova kázání o svátečním víkendu 4. července použity pro ilustraci Pavlova „vnitřního boje, který se odehrává v nás všech“.

„Dnes čtu, že v době, kdy budou naši vojáci plně staženi z Afganistánu, bude-

me bojovat celých 13 let – to je nejdélší válka v historii Ameriky. Vy jste ale zapojeni do mnohem delší války. Je to válka proti vám. Je to neviditelná válka, kterou nazýváme duchovní boj,“ začal kázání Warren.

„Je to válka, která začíná okamžikem vašeho narození a končí okamžikem vaší smrti,“ řekl. „Bible nám říká, že jsou tři nepřátelé, kteří bojují proti vám, vaši rodině a vaší duši. A tato bitva má věčné důsledky,“ pokračoval.

„Bible nazývá tyto nepřátelé svět, tělo a dábel. Svět je zvrácený systém hodnot kolem vás. Tělo je hříšná přirozenost ve vás, satan a jeho nohsledi jdou proti vám,“ řekl v neděli. Je to válka, která začíná okamžikem vašeho narození a končí okamžikem vaší smrti.

Pastor megasboru, který získal reputaci po vydání knihy Život s jasným cílem, řekl, že jsou tři věci, které on a křesťané musejí dělat, aby zvítězili v této duchovní bitvě. „První věcí je, že potřebuji prohloubit své pochopení Ježíše Krista. Konkrétně toho, co pro mne Ježíš udělal na kříži,“ řekl. „Pamatujte, Pavel mluví ke křesťanům. Je spasený... důvod, proč se v nás odehrává tato bitva, je, že On v nás přebývá.“

Odhadování a zbavování se lží, kterým

Přemýšlite o studiu sociální práce? Studujte na VOŠ Dorkas obor Sociální a diakonická práce!

3 + 1 > 3

Proč studovat tři roky na vyšší odborné škole?

- Více jak 30% studia tvoří odborná praxe u vašich potenciálních zaměstnavatelů, máte tak možnost vyzkoušet si své budoucí povolání.
- Škola nabízí silnou odbornou profilaci studia – vyučující přicházejí z praxe a řeší s vámi reálné situace a problémy.
- Charakter školy a menší studijní skupiny umožňují individuální přístup ke studentům i učitelům.

Vyšší odborná škola sociální a teologická – Dorkas v Olomouci kromě toho nabízí svým absolventům ve spolupráci s Evangelickou teologickou fakultou v Praze možnost získání bakalářského titulu již během jednoho roku po ukončení školy.

více informací získáte při návštěvě školy, na telefonním čísle 585 208 813
nebo na internetové stránce

www.dorkas.cz

věříme, byl druhý bod, který Rick Warren zdůraznil na cestě k dosažení vítězství. Třetím plánem útoku proti nepříteli je „přihlásit se k tomuto boji“.

Kazatel uzavřel kázání přečtením pasáže z listu Galatským 5:16: „Chci říci: Žijte z moci Božího Ducha, a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše přirozenost.“

Sbor Saddleback má v současnosti deset satelitních nebo regionálních center v oblasti Kalifornie, včetně měst San Clemente, Anaheim, Huntington Beach a Corona poblíž Riverside Country. Warrenovy odkazy jsou každou neděli vysílané ve všech centrech.

Alex Murashko, The Christian Post,
překlad: Klára Máziková

NABÍDKA ODBORU DIAKONIE PRO SBORY BJB V ČR

Odbor Diakonie nabízí pomoc jednotlivým sborům BJB v rozvoji nebo hledání koncepce vlastní diakonické práce. Nabízíme pomoc při hledání takovéto sborové koncepce, interaktivní přednášky (co je to diakonie, sbor a diakonie, jak můžeme v dnešní době vykonávat diakonickou práci) nebo konzultace k řešení určitých konkrétních problémů nebo situací ve sboru spojených s touto otázkou. Specifickou oblastí je předávání zkušeností v oblasti spolupráce ze zahraničními sbory formou english campů, sports campů a práce na školách.

Jedná se i o určité zmapování diakonické práce v našich sborech a případné zprostředkování výměny zkušeností apod. Tyto konzultace budou nabízeny nedirektivně při plném vědomí jedinečnosti sboru a jeho naprosté samostatnosti v rozhodování o směrování v této oblasti.

V případě jakéhokoli zájmu lze konzultovat a domluvit na čísle tel.: 724 031 877 nebo e-mailu: ro.krejci@seznam.cz

Robert Krejčí
předseda Odboru diakonie BJB

Kvalifikační kurz

Pracovník ve službách sociální prevence zaměřených zejména na děti a mládež

Cíl kurzu:

kvalifikovat účastníky kurzu pro výkon profese „Pracovník v sociálních službách“ v zařízeních, poskytujících služby sociální prevence zaměřené zejména na děti a mládež. Kurz je také vhodný pro pracovníky, kteří budou vykonávat profesi pracovníka v sociálních službách v diakonických, charitativních nebo církevních zařízeních. Jde též o příležitost re-kvalifikace.

Zaměření kurzu:

- na získání znalostí a dovedností při výkonu sociální práce s osobami do 26 let opouštějící po dosažení plnoletosti školská zařízení (§58, Domy na půli cesty)
- na získání znalostí a dovedností při výkonu sociální práce s dětmi od 6 do 26 let ohroženými společensky nežádoucími jevy (§62, Nízkoprahový zařízení pro děti a mládež)
- na získání znalostí a dovedností

při výkonu sociální práce s rodinou a dítětem, jehož vývoj je ohrožen v důsledku dlouhodobé krizové sociální situace, kterou rodiče nemohou sami zvládnout (§65, sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi)

- na získání znalostí a dovedností při výkonu sociální práce s osobami, které vedou rizikový způsob života nebo jsou tímto způsobem života ohroženi (§69, terénní programy – nespecifické, které nejsou určeny pro uživatele drog)

Ostatní informace :

- počet účastníků na jeden kurz je max. 20
- cena je 6.500,- Kč
- kurz obsahuje 157 hodin teoretické výuky, 30 hodin praxe a 8 hodin na závěrečné zkoušky a ukončení kurzu
- místo konání je VOŠSaT – Dorkas v Olomouci
- kurz začne probíhat od ledna 2012
- 1x za 14 dní (Pá+So)

Zájemci se mohou hlásit na e-mailu diakonie@baptist.cz, obratem obdrží závaznou přihlášku.

Bližší informace na čísle 724 031 877 u br. Roberta Krejčího

21.-24.09.2011

Sbor BJB Kroměříž
Moravcová 430/16
767 01 Kroměříž

*v ceně je zahrnuto:
stravování, ubytování i
studijní poznámky

Prohlubte svou schopnost pomoci lidem prožívajícím krizi

Rozhodování v souladu s Biblií, strach, úzkost, vnímání sama sebe, hněv, deprese, ochrana zneužívaných členů rodiny, nespavost a chronická únava, utrpení a zármutek, sexuální deviace, poruchy příjmu potravy, sborová kázeň, užívání drog a závislost.

Kurz o poradenství v krizových situacích

Bonus: Nedělní kázání v 10:00h

Počet účastníků je omezen

Pořadatel:
Sbor Bratrské jednoty baptistů v Kroměříži
a
Občanské sdružení Didasko

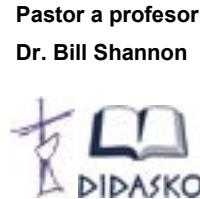
Tento kurz bude užitečný jak pro kazatele, tak i pro laiky – ukáže jim, jak biblickým způsobem pomoci lidem prožívajícím krizi.

Více informací o kurzu:

Renata Koláčková 604 990 332
renatakol@seznam.cz

Alois Klepáček 773 630 323 (Kazatel)

POZVÁNKA DO RAČKOVEJ DOLINY

Drahé sestry, srdečne vás pozývame na ďalšie, v poradí už 16. duchovno-rekreačné stretnutie sestier Evanjelickej aliancie, ktoré aj tento rok bude z Božej milosti na Chate J. A. Komenského v Račkovej doline. Termín stretnutia je od stredy 21. septembra do nedele 25. septembra 2011. Tohtoročnou tému je Život v radosti a slobode s ústredným veršom z listu Galatským 5, 1. Popoludnia bude možné využiť na rozhovory, prechádzky v krásnej tatranskej prírode, rehabilitačné cvičenie či masáže a kreatívnu tvorbu.

Na stretnutie sa môžete prihlásiť na adresu (tu získate aj podrobnejšie informácie o stretnutí, cenách a možnostiach ubytovania):

RNDr. Kukucková Dagmar, Bridlicová 13, 841 07 Bratislava 49
tel. 02/64 53 81 14, mobil: 0910/572641
mail: dagmar.kukuckova@btm.sk

Tešíme sa na vás a na chvíľe, ktoré spolu strávime!
(prípravný výbor)

Podpora misionáre v Indii

Vážení bratři a sestry ve sbozech Bratrské jednoty baptistů, tímto dopisem bychom vás rádi seznámili s misijním projektem bratra Tomáše Lanči, člena našeho sboru.

Tomáš Lanča (25 let) je dlouhodobě zapojen do služby dětem, dorostu a mládeži. Má srdce pro šíření evangelia v cizích zemích. V roce 2010 jsme podpořili jeho měsíční misijní cestu do Nepálu s týmem Operace Mobilizace, kde se účastnil roznašení křesťanské literatury do odlehých vesnic v horách.

Tomáš Lanča odlétá 14. 7. 2011 na roční misijní pobyt do Indie (Delhi).

Jako počítacový grafik bude část svého času věnovat dobrovolnické práci v tomto oboru. Tím získal možnost ročního víza, i když jeho práce nebude placena.

Dále se bude zapojovat do misijní a evangelizační služby místního sboru křesťanů. Tuto misii zprostredkovává misijní organizace Interserve <http://www.interserve.org.uk>

Náš sbor, staršovstvo i jednotlivci, Tomáše podporují modlitbami i finančně. Jsme velmi vděčni Misijnímu odboru Bratrské jednoty baptistů za podporu finanční částku 20.000,- Kč. Z celkových finančních

nákladů 183 300,- Kč na rok (v tom jsou jak jednorázové náklady na letenky, očkování, vízum, pojištění atp. tak i měsíční náklady na jídlo a ubytování) má Tomáš již většinu pokrytou. Ještě však stále chybí 58 000,- Kč, aby mohl být v Indii celý rok. Věříme, že se podaří tuto částku postupně pokrýt.

Tento dopis vám příšeme proto, že bychom vás chtěli požádat o modlitební podporu Tomáše a jeho misijní práce. Pokud byste se rozhodli přispět jakoukoli finanční částkou, budeme také rádi.

Případné finanční dary můžete poslat na účet 670100 – 2203480701 / 6210.

Všem, kdo chtějí za touto misijní cestou stát a podpořit ji modlitbami nebo finančně, bude Tomáš posílat pravidelné zprávy.

Kontakt: tomas.lanca@gmail.com

Děkujeme a přejeme hojně Boží požehnání

Za staršovstvo Sboru BJB v Brně

Pavel Coufal, kazatel

Z redakcie

Rozsívač
Rozsívač

Opravy:

„Misijná cesta do Indie“

Autorom fotografií k článku „Misijná cesta do Indie“, ktorý bol uverejnený v čísle 6/11, bola Monika Guttmanová, ktorej aj touto cestou ďakujeme za spoluprácu. Chyba vznikla pri komunikácii s dodávateľmi materiálu.

„Pavel Vychopeň“

V gratulácii br. Vychopňovi sme nesprávne uviedli autora článku. Autorom bol br. kazateľ Mgr. Jachym Gondáš, ktorému za jeho spoluprácu aspoň takto dodatočne ďakujeme a ospravedlňujeme sa..

Ako posielat príspevky pre Rozsívač?

Aby sa eliminovali možné zdroje zdroje chýb pri redakčnom spracovaní článkov pre Rozsívač, prosíme všetkých prispievateľov:

1. Svoje príspevky posielajte na adresu:

rozsievac@baptist.sk

2. Plné meno autora uvedte priamo v texte článku (nepoužívajte skratky). Články píšte ako obyčajný text s odstavcami a graficky ho neupravujte.

3. Meno autora fotografií uvádzajte v texte článku. Ak to nie je možné (foto je zasielané dodatočne) tak v texte mailu s fotografiemi. Fotografie zasielajte vo vysokej kvalite zvlášť.

4. K fotografiám uvádzajte vždy popis (mená zobrazených osôb, krátke komentáre) najlepšie v názve obrazového súboru.

5. Ak posielate prevzaté články, uvádzajte pôvodný zdroj, resp. autora.

Ďakujeme
Stanislav Kráľ, šéfredaktor

Ďakujeme
za mimoriadne finančné dary nasledujúcim podporovateľom:

- Ján a Otília Aláčovi (Kanada)
- Daniel Feryanc (USA)
- A. Ottová (Nové Zámky)
- Jozef Novák (Kanada)
- všetkým darcom, ktorých dar sa nám nepodarilo identifikovať

Zvlášť ďakujeme za zbierku v zboroch v ČR, počas ktorej sa vyzbieralo 26 650,- Kč

Nech vám Boh žehná za vašu obetavosť.

Redakcia

Mestský tábor v Jelšave

Zbor BJB Revúcka Lehota v spolupráci s mestom Jelšava a organizáciou YMCA, ktorá sa zaobrá prácou s Rómami v Jelšave, privítali 9. júla skupinu 57 Američanov. Američania boli zo štyroch zborov južných baptistov a medzi nimi boli šiesti pastori.

Túto skupinu zorganizovala osemčlenná misionárska skupina pod vedením br. Joa Silbiho, ktorý pracuje s Rómami v Brne a jeho srdcovou záležitosťou sú i Rómovia v Jelšave a v Cínobani.

Americkú skupinu posilnili štريا obrátení Rómovia z Brna vedení rómskym kazateľom br. Matejom Novým, ktorí spolu so svojím tímom rozdali počas piatich dní v Jelšave vyše 200 Biblií a Nových zákonov.

Ďalšou aktívnu skupinou obrátených Rómov boli deviati bratia a sestry z lučeneckého zboru z Cínobane, ktorí sú už v Jelšave dobre známi. Nás zbor zabezpečil spolu 17 prekladateľov z angličtiny pod vedením br. kaz. Timoteja Hanesa. Z mesta sa príšli zapojiť a trochu si oživiť vedomosti z angličtiny niekoľkí ďalší maturanti. Niektorí mladí potrebovali len nájsť odvahu na použitie svojich čerstvých vedomostí z angličtiny v rozhovore. Svojej úlohy sa zhstili všetci perfektne. Viacerí bratia, sestry a mládežníci dochádzali z domu a vytvárali programové a technické zabezpečenie „Mestského tábora pre Rómov“.

Aktívne na tábore pracovalo denne viac ako 100 ľudí. Rómov sa schádzalo denne tiež viac ako 100. Na rozlúčkovej párty pri grilovaní pákov bolo rozdaných tisíc hotdogov a množstvo kokakoly.

Američania: Skupiny sa spoznávali na letisku v Budapešti. Boli najmenej zo štyroch zborov južných štátov USA vo veku od 15 do 50 rokov. (Vedúci boli tí starší.)

V Jelšave mali dva ciele: misijnú prácu pri rôznych športových a iných aktivitách na „Mestskom dennomtáboore so zameraním najmä na Rómov v Jelšave“ a pomoc pri úprave zborového domu BJB v Jelšave, aby mohol dlhodobo slúžiť pri misii medzi Rómami.

Vykonali pekný kus fyzicky ťažkej práce v horúčave denne nad 30°C a nadviazali mnoho misijných kontaktov s našimi mladými po meste.

Naše sestry doma pripravili množstvo perfektných zákuskov, ktoré denne mieli ako druhá večera vo vyhľadovaných žalúdkoch mladých ľudí po športových aktivitách na hoteli Hrádok.

Zákusky samozrejme slúžili aj ako rýchly zdroj energie pre pracovnú skupinu počas prác.

Misijné aktivity:

- po Jelšave chodili denne troj- a štvorčlenné skupiny Američanov s našimi prekladateľkami.

- od 13. – 15. hod: futbalový zápas na štadióne, spravidla Američania proti Slovákom, a rôzne ďalšie hry.

- českí a slovenskí obrátení Rómovia sústavne oslovovali mladých a dospeľých rodičov detí, ktoré sa zúčastňovali kaderníckeho skrášlovania, malovania tvári, nechitov, rúk a ďalších detských hier v okolí štadióna.

- vzhľadom na vysoké teploty bola stále k dispozícii chladná voda, ktorú podávali naše sestry.

- k dispozícii bola i naša zdravotná sestra. Ošetrila spolu so zdravotníkom z radov Američanov dva výrony kolien Američanov a jedno krvácanie z nosa z horúčavy. Nebolo potrebné nemocničné ošetrovanie.

- od 15. – 17. hod bolo v mestskom dome kultúry duchovné evanjelizačné slovo (český rómsky kazateľ, Američania – preklad br. kaz. Hanes), manželia Vdovjakovci oslovovali deti, Rómske kresťanské piesne so sprevodom gitary a organu pripravila rómska česká skupina a Rómovia z Cínobane.

- od 17. – 19. hod prestávka na večeru na hoteli Hrádok – prevoz dvoma autobusmi.

- večerné aktivity: pokračovanie aktív na štadióne, v utorok bol v mestskom dome kultúry premietnutý film Narnia I. s poukázaním na evanjelizačné spodobnenie levieho kráľa ako Pána Ježiša

- vo štvrtok od 19. hod rozlúčková párty s grilovaním tisíc rožkov a pákov. Úspech! Všetko sa minulo do pol desiatej. Organizátorom sa páry neušli.

- v piatok odchod dvoma autobusmi z hotela Hrádok do Budapešti.

Návšteva na párty: Tisíc jelšavských Rómov asi nebolo, ale bolo niekoľko sto, z ktorých sa niektorí i viackrát otočili pri troch roštoch.

Negatívum: Časť rožka, ktorá prečnievala párok v rožku, sa často ocitla pod nohami. Odpad: 4 vrecia.

Pozitívum na akcii: Všetko, čo sa robilo zo strany Američanov a nás domácich a hostí, bolo robené z lásky Agapé, takže netradične v Jelšave nevznikol žiadny tradičný konflikt a veríme, že to bolo pod Božou ochranou.

Dakujeme Pánovi za požehnanie a ochranu všetkého a nad všetkým, čo sa diaľo, za počasie.

Veríme, že boli oslovené nové srdcia.

Dakujem všetkým zúčastneným bratom a sestrám, našej mládeži aj priateľom zboru BJB Revúcka Lehota.

Dakujeme mestu Jelšava za bezplatné poskytnutie priestorov štadióna a kultúrneho domu na aktivity a za propagáciu akcie v mestskom rozhlase.

Dakujeme sestrám za prípravu zákuskov a ich doručenie a všetkým bratom a sestrám za modlitby.

Taká náročná akcia bez modlitebného zápasu by sa bez zjavných problémov asi neskončila.

Koordinátor akcie:
Milan Hrivnák

Cesty

Jsou cesty spletité,
jak vyznat se v té změti cest!
Jedna však pro každého stejný cíl má,
kam jenom, kam jen může vést?

A vede, vede každého.
Někoho přes kopce, někoho dolinami,
a někdy trním vede.

A pak, když člověku je zle
a bolest ve špitále tíží ho,
je šťasten a rád, věřte tomu,
když jeho drazí blízcí
vezmou ho zase domů.

Ať letíme, jdeme pěšky či v kočáře si jedem,
pro každého z nás s osudy různými
je konec jenom jeden
když zbavíme se zemských pout.
Však než k tomu konci zde dospěcháme,
je dobré před Ním s úctou pokleknout!

Zdeňka Řeháčková

Za fotografie
publikované v tomto čísle pekne děkujeme.
Ich autormi sú: R. Bohuslav,
J. Hrvnáková, L. Kešjar, V. Malý, A. Vrana,
www.christianphotos.net,
BigPhoto a archív redakcie.